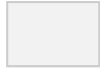

สมาชิกคนสุดท้าย

สุขสตุล 10 ประการ
บนแผ่นดินอุทยานธรณีโลก

ครั้งที่สิบ

หนังสือสัสมัซม ซาคนสตุลตุ 2566

สมัซม ซาคนสตุลตุ ครั้งรัที่ลี

ที่บลี :

“สุซสตุลตุ 10 ประการ บนแผ่นม่ ดินอุทธานธรมณ์ไณีลล”

จัตท่า ซัซซึ เพื่อที่ประกอบการประซมสมัซม ซาคนสตุลตุ ครั้งรัที่ 10 ไนวันทึ 6

พฤษภาคม 2566

ณ โรงเรียรินบ้ำบันเกดรี ต่า บลเกดรี อ่า เกอเมือมีง จังหวัดสตุลตุ หากตองการอ่างอิงมติการสมัซม ซา ไปรตประสานงานคณะท่า งาน เพื่อที่คววมถูถู ตองขอมมติประซมรอบสตุลสุ ท้าย

ผู้จัผู้ จัตพิมพึพึ / เรียรปรเรียรัง: เครีอริซาซั ยรักรัจังสตุลตุ

ปึที่ทึ

ทึมพึพึพึ พฤษภาคม 2566

ที่ปที่รึกรึษา: กัลยาทรรศนั ดัังหวัง, สมยศ อุทธีธัธรมณาล, วินยัน นุ้ยนุเณน, อับดล
มานันัน หลงหันทึ,
อารียรี ยัดังหวัง, นพ.ปวิตร วณิชนิขานนทึ

กองบรรณารึการ: วิโซคคักคัฎี ธรณรงคัไฟเรี,รีสมพงษั หลีเคระธาธั สมบูรณั คำ หาง, อับดลตุ
รอซักซั เหมหวัง,

จักรกรึชริ ดัังหวัง, สมยศ โต้ะหลััง,

นิธินิมธิ ๑ ปินปี ต่า มะหงง, ฮาซานะทึ เกะมาขอ,

ชรณสร เพชรประพันพึ ธั,ธั คักคั รินริ ทรี สิทธิ มะ,

พึเพ็ชษุฎี เบลูจมาศ

ติดตอประสานงาน: 096-720-5076

สมัซม ซาคนสตุลตุ โดย กลุ่มลู่ รึกรัจังสตุลตุ เกิดซัซซึ ไนปี 2553 ะป็นปี การประสานคววมร่วร่ มมีม็จาก เครีอริซาซั ยาคประซา
สังคัม และภาการัฐรึไนทอ้งถึน ที่ตองการเห็นทึ คววมเปล็ยนเปลงของ จังหวัดสตุลตุ โดยคักคัฎีภาพและวึถึคนสตุลตุ ะป็นปี รูปแบบเวทึ

การนำ เสนอเชิงนโยบาย สาธารณะ ต่อหน่วยงาน ราชการรัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง ยึดหลักคิดที่เกิดขึ้นนี้ จากการสังเคราะห์ เจตจำ
นงของคนสตูดิโอ ทั้งจากฝ่าย ยี่ที่ห้า เนินนิ งานเชิงพื้นที่ ที่และเชิงประเด็นต่างๆ

สุขสุดสตูดิโอ 10 ประการ

บนแผ่นผ่ดินอุทยานธรณีโลก

สมัชชาคนสตูดิโอ ครั้งที่สี่

ที่ปิลิ

“สุขสุด 10 ประการ บนแผ่นผ่ ดินอุทยานธรณีโลก”

โดย กลุ่มรักจังสตูดิโอ และภาคีพัฒนา

ในช่วง วิกฤตสถานการณ์แพร่ ระบาดของโรคไวรัสโควิด 19 ในช่วง 3 ปีที่ปีที่ผ่านมา ได้สร้างความสูญเสีย
ให้กับประชาคมโลกโดยรวม เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและระบบ เศรษฐกิจครั้งยิ่งใหญ่ จนนำไปสู่ การปรับรั ตัวของผู้
คนและระบบโลกแทบทุกที มิติมิ ดีเพื่อที่ ให้ สามารถดำเนิน ชีวิตได้อย่าง ปลอดภัยและเท่าทันกับสิ่งตีที่กำ ลังเปลี่ยนแปลงใหม่
(New NormaU) ภายใต้ภัยคุกคามด้านต่างๆ ที่อาจจะเข้าข้มากระทบได้ตลอดเวลา ซึ่งขี้เวที่ “สมัชชา คนสตูดิโอ ” ต้องวางวัน
การจัดไป 1 ปี ภายใต้อสถานการณ์ณ์ วามไม่เป่ม กติดังกล่าว ที่จำ กัดการรวมกลุ่มรวมตัวของคนจำ นวนมาก

หลักการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ รติ 20 ปี และแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งที่ ชาตินี้ฉบับที่ 13 รวมถึงตัว
ชี้วัดการพัฒนา ภายขององค์การสหประชาชาติ หรืออี SDGs (Sustainable Development Goals) ได้ให้ ความสำ คัญกับแนว
คิดการพัฒนา นวัตกรรม ส่วส นวัตกรรม มที่นำ ไปสู่คสู วามยั่งยืนยี่ เพื่อที่สร้างสังคมที่เป็นปี ธรรม สร้างความมั่นม่ คงทาง เศรษฐกิจ
และให้ทุกที กที คนในสังคมสามารถเข้าถึงบริการของรัฐที่มีคมี ฌก ภาพ มีโอกาสเข้าข้ ถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นที่ ฐาน
ในการสร้างอาชีพขี้ และรายได้ ควบคู่ไปกับการเสริมริ สร้างระบบธรรมาภิบาล และความสมานฉันดี ในในทุกที ภาคส่วส นและ
ทุกที ระดับ

เครือข่าย สมัชชา คนสตูดิโอ มิคมี วามเชื่อขี้มั่นม่ ว่าการเปิดปี โอกาสให้ปที ประชาชนในท้องถิ่น และองค์กรที่เกี่ยวข้อง
ง มีสมีวส นวัตกรรม มก้ององค์การบริหาร รส่วส นดา บลทั้งในมิติมิ ดีด้านการบริหาร ร งาน การจัดทำ แผนงาน การขับข้ เคลื่อนแผน
และการติดตามประเมินมิ ผลอย่าง งามี กระบวนการ จะนำ ไปสู่คสู วามเข้มข้ แข็งขี้ขององค์กรชุมชนและองค์กรปกครองส่วส นท้อง
ถิ่นได้

ซึ่งขี้กระบวนการเหล่านี้สึนี้ ามารถทำ ให้ให้เกิดความเข้มข้ แข็งขี้ของชุมชนและท้องถิ่นใน ภาพรวมอย่าง งามปี ระสิทธิภ
ภาพ ทั้งขี้ยั้งเพิ่มที ขีดขี้ความสามารถในการให้บ้ ริการสาธารณะ อย่าง งครอบคลุมทั่วถึง บนหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร รงาน
ขององค์การบริหาร รส่วส น ดา บล ทั้งตามแนวทางดังกล่าวจะเป็นปี ประโยชน์ต้น ต้องการบริหาร รส่วส นดา บลโดยตรง และ
จะเป็นปี การสร้างความข้ดีข้ เจนของแนวคิด “ท้องถิ่นก้าวหน้า” อันจะนำ ไปสู่คสู ร เป็นปี หน่นำ งามาปกครองท้องถิ่นยุค
ใหม่ขี้ม ซึ่งขี้จะนำ ไปสู่คสู รสร้างกระบวนการพัฒนา ระดับ จังหวัดที่มีคมี วามก้าวหน้าด้านตามไปด้วย

สมัชชาคนสตูดิโอ ครั้งที่สี่

ที่ปิลิ

“สุขสุด 10 ประการ บนแผ่นผ่ ดินอุทยานธรณีโลก”

โดย กลุ่มรักจังสตูดิโอ และภาคีพัฒนา

เป้าหมายที่ต้องการเห็นนี้ คือการเติบโตของภาคประชาชนและภาคประชาสังคม ที่สามารถจัดการตนเองได้มากขึ้น
พร้อม ทำ งานเชื่อมโยง / เชื่อมพร้อมรื้อรื้อ ยกกับส่วส นราขการ ท้องถิ่น และภาคีพัฒนาอื่น ๆ ได้อย่าง มีนมี ынสำ คัญ และเชื่อซึ ว่า
จะสร้ารงการเปลี่ยนแปลง ด้านการซึบซึ เคลื่อนการพัฒน์ นานในรูปแบบใหม่ต่อม ต่อไป

การจัดเวทีสมัชชั ชาคนสตูลดู ครั้งรึที่ 10 นี้ ได้หยบยิ ยกวาระ “สุขสุ สตูลดู 10 ประการ บนแผ่นผ่ ดินอุทยานธรรม
โณโลก” ด้วยความเชื่อซึ ว่า หากมีมีการดำ เนินนี้ ไปตามแนวทางตั้ง กล่าวอย่าง ังครบถั่วนร่วร มกัันแล้ว ก็จะทำ มาซึงซึความสุข
ที่มันม่ คงยังยัยืนยิ ของคนสตูลดู ได้ ทั้ง สิ่งลี เหล่านี้จึนึะเกิดขึ้นซึ ได้ก็ด้วยด้วยความซึซึใจ และความร่วร มม่ร่วร มม่มีจากทุก
ทุ ภาคส่วส น

ปีนี้ปี นึมีนึ คมี วามพิเศซึที่การจัดเวทีสมัชชั ชาคนสตูลดู เกิดขึ้นซึ ในช่วง ังการเลือกตั้งสมาชิกชิ สภาผู้เฒ่ ทนราษฎร
ซึงซึจะมีมีการเลือกตั้งพร้อมรื้อรื้อ มกัันทั้งประเทศในวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 เราจึงเลือกตั้งสมัชชั ซาา ก่อนการเลือกตั้ง คือในวันที่ 6
พฤษภาคม 2566 จึงได้ เชิญชิ ผู้สผู้ มัคม่ รา ทุกทุ พรรคการเมืองมี ังที่ลงสมัคม่ รในพื้นพิ ที่จังหวัดสตูลดู ทั้ง 2 เขต ให้มห้ าร่วร
มรื้อรื้อ ซ้อซึ เสนอเพื่อที่การพัฒนา นาจึจังหวัดสตูลดู จากพวกเราด้วย พร้อมรื้อรื้อ มกัันเปิดปิ พื้นพิ ที่ให้มห้ ัง มีการแสดง ความคิด และวิสัย
ทัศน์กััน การพัฒน์ นากายได้ซ้อซึ เสนอ “สุขสุ สตูลดู 10 ประการ” ว่าท่านเหล่า นันนึ จะนำ สิ่งลี ที่ชาวสตูลดู เสนอไปสู่กั ารซึบซึ
เคลื่อนจึจึจึได้้อย่าง ังไร หลังได้รื้อรื้อ เลือกเป็นปี ผู้เฒ่ ทน ของคนสตูลดู ทั้งจังหวัด

สมบูรณื คำ แหง

คณะทำ งานสมัชชั ชาคนสตูลดู

และสมาชิกชิกลุ่มรื้อรื้อจึจึสตูลดู

สุขสุที่ 1 ทำ การประมงที่รึ

ที่บรึผิด

ผิชอบ

สู่ทสู่ ะเลยังยัยืน

ยิ

ซ้อเสนอนโยบายสุขประมงพื้นบ้านสตูล

การประมงทะเลและพัฒน์าคูนคู ภาพชิวิชิวิตชาวประมงพื้นบ้านันไทย ต่อ พรรคการเมือง และ

รื้อรื้อบาล

ในสมัชชัชาคนสตูล 10 “สุขสตูลลึบประการ” พ.ศ. 2566

อารัมภบท

จังหวัดสตูล ตั้งอยู่อยู่ ใจกลางสุดชายฝั่งตะวันตกของภาคใต้ “ทะเลอันดามันมี ” มี ชายฝั่งทะเลยาว 144.88 กิโลเมตร ติดต่อกัน 4 อำเภอ 20 ตำบล 115 ชุมชน / หมู่บ้าน มีปริมณฑลประชากรอาศัยอยู่ 28,840 คน 4,867 ครัวเรือน ได้แก่ อ.เมือง , อ.ท่าแพ, อ.ละงู และ อ.ทุ่งทุ่ง หั่ว มีจำมีจำ นวนเรือประมงพื้นบ้านที่จดทะเบียนเป็นกักรมเจ้าท่าจำ นวน 2908 ลำ , โดยมีเรือประมงพื้นบ้านจริงทั้งหมดประมาณ 6,266 ลำ ในขณะที่มีเรือประมงพาณิชย์ 392 ลำ

สภาพภูมิภูมิ ภูมิ ุประเทศที่ตั้งอยู่ใ้ นเขตร้อน นและมิกมีระแสน้ำ ที่ชายฝั่งอันเหมาะสมตลอด แนวชายฝั่งมี จึงมีคมี วามหลากหลายของระบบนิเวศที่สำคัญ ได้แก่ ป่าป ชายเลน ซึ่งซีมีเมื่อนี้ที่ ป่าป ประมาณ 217.007 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ 12.37 ของพื้นที่ ที่จังหวัด แหล่งหญ้าทะเล มี เนื้อที่ประมาณ 1,720 ไร่ ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์แ่ ละยังัพยพุงพุงยุงที่จัดเป็นปี สัตว์ทะเล

ใกล้สูญพันธุ์ ุ แหล่งหอยหรือรื้อนหอยที่เกือบทั่วพื้นที่ ที่นอกชายฝั่งรัศมี 3 กิโลเมตร มี หอยที่ขึ้นชื้อชื้อย่ำ ง หอยท้ายเกาะ และหอยพง แนวปะการังที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ และ มีเมิกะน่อน ยใหญ่รู ว 88 เกาะ ซึ่งชื้อ ร่ายได้มหาศาลจากการท่องเที่ยว เป็นปี ฐานผลิต ทรีพร ยากรต่าง ๆ ที่เป็นปี ัจปจัยสำ คัญต่อความเป็นปี อยู่อยู่ องชาวบ้านที่อาศัยค้ดลลอดแนวชายฝั่ง

ทรีพร ยากรทางทะเลส่ง ผลให้ทห้ ะเลตลุด มีคมี วามอุดมสมบูรณ์ และเป็นปี แหล่งรายได้ ของประชาชนจำ นวนมาก ซึ่งชื้อส่ง ผลดีต่อประเทศ อยู่ย่ำ งไรก็ตามจังหวัดสตูล มีปีมี ญา หา ความท้าทายเกี่ยวกับการประมงเกินศักยภาพของเรือประมงบางประเภทเช่น กั น ประกอบกับเป็นปี ทะเลที่มีมี ณาเขตต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย) จึงมีตมี ด้ว ทรีพร ยากรไหลเวียนไปมาเช่น กั น บางพื้นที่ ที่มีกมีารลลอบ การประมง อวนลาก อวนรุน เข้าเข้ามาในพื้นที่ ที่ชายฝั่ง มีกมีารลลอบจับสัตว์น้ำ ในแนวเขตหวงห้ามหรือรื้อตามกฎหมายที่ ก้าหนด ความท้าทายด้าน คุณค ุภาพน้ำ จากการถ้ำยน้ำ เสียสึลงสู่อำสู ล้ำ คลองจากภาค อุตสาหกรรม บ้านเรือน และกิจกรรมเพาะเลี้ยงรอบๆ ชุมชนเป็นปี ด้น

ข้อเสนอโยบายสู่ประมงพื้นบ้านสตูล
การประมงทะเลและพัฒนาคนค ุภาพชีวิตชาวประมงพื้นบ้านไทย
ต่อ พรรคการเมือง และรัฐธำบค
ในสมัยชำนสตูล 10 “ศุขลลอบประการ” พ.ศ. 2566

การก้าหนดนโยบายเพื่อที่แก้ไขปัญปี ุหการประมงและทะเล มักมีถูกู ก้าหนดเป็นปี ภาพ รวมโดยไม่วิม วิเคราะห์แ่ชช แยกกลุ่มประชากรประมงพื้นบ้านโดยตรง ทำ ให้ชห้ วาประมง พื้นบ้านทั่วประเทศรวมถึงในจังหวัดสตูล ยังัคมีคมี ญค ุภาพชีวิตและรายได้น่อน ย ในโอกาส ที่สมีชมี ษานสตูล ครั้รที่ 10 ประจำ ปี พ.ศ. 2566 เครือร้ำช่า ขยวประมงพื้นบ้านและภาค ประชาสังคมีที่เกี่ยวข้อง ัง จึงมีชมีอช ์เสนอเพื่อที่การแก้ไขปัญปี ุหการประมงและทะเลยังัชยัชย เพื่อที่พัฒน์ นาคุณค ุภาพชีวิตชาวประมงพื้นบ้านอยู่ย่ำ งถูกู จด ดั้งนี้

หมวดนโยบายว่าด้วยการพัฒน์ นาคุณค ุภาพชีวิตชาวประมงพื้นบ้าน

1.

สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากร ทรัพยากรชายฝั่งของประมงพื้นบ้าน สร้างบ้านปลา, ธนาคารปู เขตอนุรักษ์ทางทะเล เขตป่าชายเลน ป่าชายหาด และจัดการขยะ ชายฝั่งผือย้าย งบย่อยต่ำ บลละ 1 แห่งๆ ทุกๆ ปี

รัฐริควรวจัดตั้งงบประมาณเฉพาะ เพื่อที่สนับสนุน สนุนนุ ชุมชนชาวประมงพื้นบ้านของทุกๆ จังหวัด ต่ำ เบนินนิ กิจกรรมการอนุรักษ์ ทรัพยากรสัตว์ แวดล้อม ได้แก่ ทำ ซั้งซังก่อสร้างบ้าน ปลา, ธนาคารปู, การจัดการและ กำ หนดแนวเขตอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งเพื่อที่ เป็นปี แหล่งอนุบุนุ ล และขยายพื้นที่ รัล รั ตร์น้ำ ควบคุม การทิ้งขยะลงทะเล และส่งส เสริมริ การจัดการขยะทะเล โดยชุมชน ควรมีกมีกฎหมายห้ามทิ้งขยะลงทะเล มีมีมี มาตรการสร้างแรงจูงใจในการลดการ ใช้ซซ ยะ และสร้างหลักสูตรในการจัดการขยะ เพื่อที่สร้างการเรียนรู้รู้ แก่เยาวชน รวมถึง จัดสรรงบประมาณให้ห้ห้ นวนุ ยงานระดับ ท้องถิ่นหรือริชุมชนชายฝั่ง ให้สห้ ามารถออกแบบ การจัดการขยะโดยชุมชน โดยหนวนุ ยงานของรัฐริมีมีมี น้านุที่ต้อมมารวรว มกับ ชุมชน สนับสนุน สนุนนุ เครือรี งจักรและเทคโนโลยีเพื่อที่จัดการขยะในชุมชนชายฝั่งฝั้ง ทั้งนี้ให้ห้ห้ กหุ หนวนุ ยงานที่รับริ ผิด ชอบ ด้านการจัดการขยะมีมีมี ทบาทมากขึ้นซึ้ มีมีการศึกษาสร้างต้นแบบการจัดการขยะ และอุปกรณ์ที่มี้ ที่ไม่ทำมี ทำ ลายสิ่งสิ แวดล้อมมากนักรัน เช่นซ ใช้โซซซาร์เรซลลในเรือริประมง เป็นปี ต้น

ข้อเสนอโยบายสู่ประมงพื้นบ้านสุล
การประมงทะเลและพัฒนาคุณภาพชีวิตชาวประมงพื้นบ้านปโย
ต่อ พรรคการเมือง และรัฐบาล
ในสมัยประชุมสภา 10 "สุลสุลสืบประการ" พ.ศ. 2566

2.ให้สิห้ ทล ธิ ชาวประมงพื้นบ้านที่อ

ที่อยู่อาศัยหรือริมีถิ่นฐานบ้านเรือริตั้งเดิมอยู่ย ริเวรณ

ชายฝั่งฝั้ง หรือริพื้นที่ที่เินทะเลได้ตามปกติ ต้อมมีมีมี โบายให้ห้ห้ ท้องที่ท้องถิ่นต่ำ เบนินนิ การให้ ชาวประมงพื้นบ้านได้มีที่มี ที่อยู่ยู่ าศัยตั้งบ้านเรือริริมีมี มีฝั้งทะเลได้รับริ การรับริ รองตาม กฎหมาย

3.เครือรีงมีมีมีทำ การประมงรับริผิดมิชอบต่อวังแวดล้อม (อวน,อุปกรณ์ คุดคู ภาพติราคา เป็นปี ธรรม ตั้งกองทงทหุ เครือรีง มีมีมีประมงพื้นบ้านยังยันิยนิ ระดับชุมชน เนื่องจากต้นทงทหุ ใน การประกอบกรประมงพื้นบ้านยังยันิยนิ เป็นปัจจจยล้า คัญที่ล

ที่งล ผลต่อรายได้รายจ่าย

ของชาวประมงพื้นบ้านโดยตรง การใช้ซซเครือรีงมีมีมีหลายชนิดสามารถทำ ให้ดห้ ต้นทงทหุ ต่ำ ลงได้ เช่นซ การรวมกันซ้อซ้, การพัฒพ นาคุดคู ภาพเครือรีงมีมีให้มีห้ อมีำยการใช้ซซ่านมากขึ้นซึ้ โดยสนับสนุนการจัดตั้งสหกรณ์การประมงชุมชน

4.สนับสนุนน้ำ ม้นมี ราคาต่ำ ให้กห้ กับชาวประมงพื้นบ้าน ซึ่งซึ้น้ำ ม้นมี เครือรีง ยนต์ เป็นปี ต้นทงทหุ หลักในการทำ ประมง ทะเลของชาวประมงพื้นบ้าน และใช้ซซซึ้น้ำ น้ำนันมี ในอัตราที่มากกว่าการใช้ซซเครือรีง ยนต์ล้า หรือริ ซบซ ซัซซึ้ งบกองสงสาม

กฎ ต้องตามกฎหมายและอย่าง งยังยั้งยืนย ด้วย

ข้อเสนอนโยบายสุขประมทั้งบ้านสกุล
การประมทะเลและพัฒนาคนค ภาพชีวิตริชชาวประมทั้งบ้านบไทย
ต่อ พรรคการเมือง และรัฐบบาล
ในสมัยชชคณสกุล 10 “สุขอดลสิประการ” พ.ศ. 2566

7. สนับสนุนผลิตภัณท์สัตว์น้ำ ทะเลคนค ภาพ รับร้ รองมาตรฐานสัตว์น้ำ ทะเลของชาว ประมทั้งพื้นที่ บ้าน และส่งส เสริมริ การตลาดสัตว์น้ำ ทะเลจากประมทั้งพื้นที่ บ้าน สนับสนุน สนุนนุ การ จัดการผลผลิตที่ค่า นึงนี้ถึงความยังยั้งยืนและจัดหาลาดส้า สำหรับ ชายลีนค้าที่แปรรูจาก ประมทั้งพื้นที่ บ้าน ผ่าน การจัดการผลผลิตสัตว์น้ำ ใหม้ห้ คุมิ ญค ภาพและค่า นึงนี้ถึงการอนุรัณ กรีษ ทรัพย์ ยากรสิ่งลี้ แวดล้อม ครอบคคลุมตั้งแต่การจับสัตว์น้ำ เก็บรักษาสัตว์น้ำ หลังการจับ การขนส่ง และแปรรู

สนับสนุนการขอรับร้ รองมาตรฐานสัตว์ น้ำ ทะเลปลอดภัยและยังยั้งยืนยของชาวประม ทั้งพื้นที่บ้านในทุกพื้นที่ เพื่อ ีให้ให้ป็นกายกระดับมาตรฐานลีนสิ ค่าประมให้ล้ห้ งสคยอมรับร้ และรัฐจู้จิกมากขึ้นช้ บนพื้นที่ ฐานการทำ ประมอย่าง ยังยั้งยืนย ส่งส เสริมริการตลาดการชาย สัตว์ น้ำ ทะเลจากประมทั้งพื้นที่บ้าน ีมี

ีจากการผลิตที่ีใส่ใส่ จล้ลี้แวดล้อมและการทำ

ประมอย่าง ยังยั้งยืนย ให้แก่ พรรห ลายมากขึ้นช้

8. สนับสนุนการท่องเที่ยว

ีวโดยชุมชนประมทั้งพื้นที่บ้าน ควรสนับสนุน สนุนนุ การท่องเที่ยวโดย

ชุมชนประมทั้งพื้นที่ บ้าน โดยกระบวนการชุมชนมีสมีวส นรวร้ มในการออกแบบ คิคันตันทุนทุ และวางคคิกาที่ีเหมาะสม และ ออกพระราชบัญญัติ ฎีหรือริกฎหมายเพื่อที่ รองรับร้ สิทธิ อธิการ จัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนประมทั้งพื้นที่ บ้านให้คห นใน ชุมชนมีสิ มีทธิธิในการบริหาร ารจัดการ และมีสมีวส นรวร้ มแท้จจริงิ

9. จัดตั้ง “โรงเรียนชาวประมทั้งพื้นที่บ้านยังยั้งยืนย ” นำ ร่อร้ ง ในจังหวัดสตุลตุ ซึ่งช้การนำ องค ความรู้รัฐ องชาวประมทั้งใน

ด้านการทำ ประมทั้งพื้นที่ บ้าน จัดเป็นปี หลักสตุลตุ รที่ีสามารถเปิดปี โอกาสให้ช้ห้ วาประมทั้งรุ่นร้ ใหม้ หรือริบุคคลคนท่วไป เข้าช้มาคคิศึกษาได้ ทัฬห้ น้าเป็นปี หลักสตุลตุ ร ชุมชน และหลักสตุลตุรคคิศึกษาเพิ่มที่ี เดิมในสถานการคคิศึกษา ที่ีครอบคคลุม ถึงเรือรี้ งค ฎหมายที่ี

เกี่ยวข้องช้กับการประม การจับสัตว์น้ำ การแปรรูปล้สัตว์น้ำ การอนุรัณ กรีษทรัพย์ ยากร ทัคชะการจับปลา การต่อเรือรี้ ฯลฯ และเสนอให้ให้รงเรียนที่ีตั้งอยู่ใ้ นจังหวัดที่ีติดทะเล บรรจุหลักสตุลตุรให้ชน้ กน เรียนได้เรียนริษาที่ีเกี่ยวข้องช้กับการประมทั้งพื้นที่ บ้าน โดยชาว ประมเป็นปี ผู้สผู้ อน

ข้อเสนอโยบายสุขประมทั้งบ้านสกุล
การประมทะเลและพัฒนาคนค ภาพชีวิตริชชาวประมทั้งบ้านบไทย
ต่อ พรรคการเมือง และรัฐบบาล
ในสมัยชชคณสกุล 10 “สุขอดลสิประการ” พ.ศ. 2566

หวมคนโยบายว่าด้วย การประมทะเลและยังยั้งยืนย

เพื่อที่ีสร้ารงหลักประกนทางอาหารให้ป้ห้ ระเทศ

คนไทยเข้าถึงอาหารทะเลเฉลี่ยอายุ ๖-๗ ปี น้อยกว่า ๓๐ กิโลกรัมต่อคนต่อปี โดยอาหารทะเลเป็นปี อาหารโปรตีนคุณภาพดี ภาพที่ล้ำค่าและไม่มี ระเบิดอันตราย โดยประเทศไทยมีพื้นที่ ที่ทะเลเป็นปี แหล่งผลิตทางธรรมชาติเป็นปี พืช ไม้ แต่ปัจจุบัน

อาหารทะเลที่มีคุณภาพดี ภาพกลับมาได้น้อย และราคาสูงขึ้นจนทำให้คนไทยส่วนใหญ่ เข้าไม่ถึง จนต้องนำเข้าอาหารทะเลแช่แข็ง ซึ่งจากต่างประเทศมาป้อน ตลาดคนไทยในราคาถูก และคุณภาพต่ำ สาเหตุหลักเพราะสัตว์น้ำ คุณภาพในทะเลถูกทำลาย ให้ให้สื่อสื่อค่าลง การทำประมงแบบประมงผิดวิธีและไม่มีคุณภาพ มีสัตว์น้ำต้นพันธุ์สูง โดยมีวิธีวิธีการ ดังนี้

1.

นโยบายควบคุม การจับสัตว์น้ำ อนุรักษ์หรือสัตว์น้ำ เศรษฐกิจขนาดเล็ก กฎหมายควบคุม การผลิตสัตว์น้ำ ทะเล เพื่อที่ เป็นปี อาหารของผู้บริโภคในไทย โดย

“กำหนดชนิดและขนาดหรือวัยของสัตว์น้ำ เศรษฐกิจเล็ก คัญๆที่ต้องควบคุม วิธีการผลิต” ทั้งนี้ทางคือการจัดการระบบ จัดระเบียบหรือ ใบนโยบาย กลางทางคือการกำหนดวิธีการ ทำ การประมงหรือการผลิตที่เหมาะสม แต่ไม่มี มีการควบคุม ปลายทางที่ผลผลิตจริง ว่า แท้จริงแล้วผลผลิตสัตว์น้ำ นั้นได้คุณภาพจริงหรือไม่ และไม่มีปัญหา การควบคุม ระหว่างการทำ ประมง จึงควรต้องมีมาตรการควบคุม “ผลผลิตการประมง” ที่หน้าหน้า โดยเริ่ม จากสัตว์น้ำ เศรษฐกิจที่ล่า คัญ เช่น ปลา ปลา ปลากุ้ง ปลาอินทรี ปลา จะละมีมี ปลาสาเก ปลาหลังเขียว ปลาหมึก เป็นปี ต้น

ข้อเสนอโดยสภาประมงพื้นบ้านสภา
การประมงทะเลและพัฒนาคุณภาพ การประมงพื้นบ้านไทย
ต่อ ทรัพยากรเมือง และรัฐบาล
ในสมัยประชุมสภา 10 “สภาอุตสาหกรรม” พ.ศ. 2566

2. ต้องกำหนดโควตาการจับสัตว์น้ำ เป็นปริมาณน้ำ หนักสัตว์น้ำ จริงจังที่

ที่ จับได้

ต้อง “เปลี่ยน” การให้โควตาการจับสัตว์น้ำ ให้เป็นปี ธรรมและยั่งยืน โดย ต้องจัด สรรพการจับให้ผู้ที่ ผู้ ครอบครองประมงด้วยปริมาณ ที่จับได้จริง และต้องแบ่ง กันให้ ผู้ผลิตรายย่อย ยั่งยืนมี ประชากรมากกว่า 80% ของประชากร ผู้จับสัตว์น้ำ ทั้งหมด ไร่อายุ ๖-๗ ปี 50% ของสัตว์น้ำ ทะเลไทยที่สามารถผลิตได้ ให้เป็นปี โควตาของชาวประมงราย ย่อย ย

ปัจจุบัน มีมีการให้โควตาการจับ เป็นปี จำนวนวันต่อปี (ประมาณ 240 วัน) ทำให้เกิด ความเหลื่อมล้ำ และไม่ เป็นปี ธรรมในหมู่ผู้ทำ ผู้ ทำ การประมงด้วยกัน และเกิดการ ทำลายสัตว์น้ำ มากเกินไป โดยอุตสาหกรรมประมง ผู้ประกอบการ ประมง หรือบริษัท ภัตตาคารประมงใน ไทย ที่มีเจ้าของจำนวนไม่ถึง 10% ของผู้ผลิตสัตว์น้ำ ทั้งหมด ใช้เรือหรือประมงขนาดใหญ่ และเครื่อง มีเครื่องมือประมง สลัดได้รับ อนุญาตให้จับ สัตว์น้ำ ได้มากที่สุดเท่าที่จะ จับได้ และจับสัตว์น้ำ ชนิดใด ชนิดหนึ่งได้ ครอบงำที่บริษัท ภัตตาคาร เครื่องมือประมง ยี่ห้อหนึ่ง จำนวนตามโควตาที่กำหนด เท่ากับเป็นปี การเอื้อประโยชน์ ต่ออุตสาหกรรมประมง จนดึงเอาทรัพยากร สัตว์น้ำ ส่ว นรวมส่วนใหญ่ (80% ของผลผลิต) เป็นปี ของตน จนเกิดผลกระทบต่อผู้ผลิตรายย่อย ย ชาวประมงขนาดเล็ก ชาวประมงพื้นบ้าน และ กระทั่งต่อทรัพยากร สัตว์น้ำ อย่างหนัก เพราะผลผลิต 80% นั้น ก็เกือบครึ่งหนึ่งก็กลับเป็นปี สัตว์น้ำ คุณภาพต่ำ (สัตว์น้ำ เน่า และ, สัตว์น้ำ ขนาดเล็ก, สัตว์น้ำ เศรษฐกิจย่อย) ที่ มนุษย์ บริโภคไม่ได้ และถูกนำไป เข้าโรงงานปลาแปรรูป

3. ต้องมีนโยบายควบคุม การประมงเชิงอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์ ที่ใช้เครื่องมือ มีมือวานล้อมจับด้วยอวนตาถี่, การใช้เครื่องมือ มีมือวานล้อมจับสัตว์น้ำ การใช้อวนลากคู่ทำ ทำ การประมง โดยจำกัดจำนวนเครื่องมือ และ กำหนดเขตทำ การประมง ให้ ห่าง จากชายฝั่งทะเลอย่างน้อย 12 ไมล์ทะเล

การผลิตสัตว์น้ำ จากทะเล ด้วยเครื่องมือ มีมือวานล้อมจับด้วยอวนตาถี่ ที่ใช้เครื่องมือ มีมือวานล้อมจับด้วย

อวนตาถี่, การใช้เซ็ครื้อรี งปั่นไฟประกอบอวนตาถี่จับสัตว์ วั นน้ำ , ใช้ขอช วนลากคู่ทำคู่ ทำ การประมง เป็นปี ลักษณะการผลิตที่มีปี มี ระสิทธิ อธิกา พในการทำ ลาย ล้างสูง สามารถจับสัตว์น้ำ ได้จำ นวนมาก เป็นปี การจับสัตว์ วั นน้ำ แบบเหมารวม ไม่มี ลือกจับ ทำ ให้เกิดผลกระทบต่อทั้งในธรรมชาติ และเกิดความไม่เม เป็นปี ธรรมในการเข้าขังสัตว์ วั นน้ำ ของผู้ปู้ ะกอบการประมงทั้งหมด

ข้อเสนอนโยบายสุขประมงพื้นบ้านสุด
การประมงทะเลและพัฒนาคุณภาพชีวิตชาวประมงพื้นบ้านไทย
ต่อ พรรคการเมือง และรัฐบาล
ในสมัยสากลสุด 10 "สุขสุดสืบปรกา" พ.ศ. 2566

4. ต้องแก้ไข พระราชก้า หนดการประมง พ.ศ. 2558 และ แก้ไขเพิ่มเติม เติม พ.ศ.2560 บางส่ว น โดยเพิ่มที่ หมดว่า ด้วย "การประมงพื้นที บ้าน" นำ ขอช ก้า หนดเกี่ยว กกับการประมงพื้นที บ้านน้อยอยู่ นหมดนี้ เพื่อที เป็นปี หลักประกันการ จัดการที่แตกต่างกับการ ประมงพาณิชย์ และให้ปู้ รับริ ปรุรงแก้ไขกฎหมายประมงส่ว นที่กระทบกับวิถีชีวิตการ ประมงขนาด เล็ก ในมาตรา 5 , 25 , 26, 27 และ 34

(1) รับริ ักนินยามของชาวประมงพื้นที บ้านในมาตรา 5 ของพระราชก้า หนดการ ประมง พ.ศ. 2558 และฉบับ แก้ไขเพิ่มเติม เติม โดยเปลี่ยนจาก "การทำ ประมงในเขตทะเล ชายฝั่งไม่ว่ม ว่าจะใช้เซ็ครื้อรีประมง หรือรี ใช้เซ็ครื้อรี งมือมี โดยไม่ว่ม ouseรีรีประมง ทั้งนี้มีมิ ouseรีรีประมง พานิชณิ ย"ย เป็นปี "การทำ ประมงในทะเลไม่ว่ม ว่าจะใช้เซ็ครื้อรีประมงหรือรี ใช้เซ็ครื้อรี งมือมี โดยไม่ว่ม ouseรีรีประมง โดยผู้ทีผู้ ทีทำ การประมงต้องเป็นปี ผู้มีผู้ ส์ มีภูขาไทยและในกรณีทีมี ทีใช้เซ็ครื้อรีประมง เจ้าของ เรือหรือรีคนในครอบครัวต้องเป็นปี ผู้ลผู้ งเรือหรือกโปทำ การประมงด้วยตนเองและมี การใช้แซ รงงานอีกไม่เม กินสีกน ทั้งนี้ทีนี้ ทีไม่เม ouseรีรีประมงพานิชณิ ย"ย

(2) ยกเลิกมาตรา 34 ของพระราชก้า หนด ะ ทีไม่มีผู้ ทีได้รับริ อนุญาตทำ การประมง พื้นที บ้านทำ การประมงใน เขตทะเลนอกชายฝั่ง

(3) แก้ไขสัตว์ส่ว น คณะกรรมการประมงประจำ จังหวัดและก้า หนดกลไกการสรรหา ผู้ผู้ รงคุณค ุฒิเฝินคณะกรรมการ ประมงประจำ จังหวัดใหม่ โดยตัดองค์ประกอบ "นาย อ้า เกอ" เพราะมีผู้มี วัผู้วาราชการจังหวัดอยู่ คณะกรรมการ ะ แล้ว นอกจากนีต้น ต้องก้า หนด ให้มีที กมีการประชุมปีลปีะ 4 ครั้งรี ในส่วส นของอ้า นางของคณะกรรมการ ะ ต้องครอบคลุม พื้นที ทีอยู่ยง นอนัน ย 12 ไมล์ทะเลจากแนวชายฝั่ง ทีล้า คัญคณะกรรมการ ะ ต้องมีเมแผนการ จัดการทรัพยากร ประมงระดับ จังหวัด

สุขสุที 2 คุณ

คุณภาพชีวิตมัน

มันคง

มีสิ

มีท

สิทธิเท่าเทียม

ทีมในดินที่

ที่อยู่อาศัย

และสวัสดิการที่ยั่งยืน

ย

หลักการ เหตุผล

สภาองค์กรชุมชนตำบล จังหวัดสตูล มีภารกิจจัดตั้งสภาองค์กรชุมชนเต็มพื้นที่ ที่ จำนวน 41 สภา ตำบล/เทศบาล คิดเป็นปี ร้อย ละ 100 ของพื้นที่ ที่ทั้งหมด มีอิม องค์กรชุมชน ที่จัดตั้งภายใต้สภาองค์กรชุมชนตำบล บล จำนวน 836 องค์กร สมาชิกจำนวน 1,259 คน

ได้มีมีการพัฒนา และยกระดับพื้นที่ ที่ปฏิบัติ ติการให้เป็นที่ พื้นที่ ที่รูปธรรมในการแก้ไข ปัญหา หรือริพัฒนา ชุมชน ท้องถิ่นสู่สู่ ารจัดการตนเอง ตามบริบท ของพื้นที่ ที่และ ปัญหา ความต้องการของชุมชน หรือ มทั้งเชื่อมโยงแผน กับหน่วยงาน ในพื้นที่ ที่ โดย กระบวนการมีส่วนร่วม นวัตกรรม ระหว่างองค์กรชุมชน เครือข่าย องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคประชาสังคม ก่อให้เกิดการ เชื่อมโยงและวางเป้าหมาย ในการพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นเพื่อที่สร้างคุณภาพชีวิตและ ความมั่นคง คงไว้ ในพื้นที่ ที่ตำบล บล ของจังหวัดสตูล จำนวน 5 พื้นที่ ที่

การจัดทำ ข้อ เสนอเชิงนโยบายในระดับตำบล บล อย่าง น้อย 1 ประเด็น เพื่อที่ ให้เกิดเวที ร่วม มีอิม ในการ แก้ไขปัญหา หาและพัฒนา นวัตกรรม กับท้องถิ่น จำนวน 21 สภา

กระบวนการจัดทำ แผนพัฒนา ชาติ บล จากการดำ เนิน การลงพื้นที่ ที่พัฒนา แผนตำบล ส่ง ผลให้เกิดการ มีส่วนร่วม ในการพัฒนา และแผนตำบล บลในพื้นที่ ที่เป้าหมาย รวมทั้งสร้างให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ของคณะทำงาน และแกนนำ องค์กรชุมชนในพื้นที่ ที่อยู่อย่าง มากมายเช่น เดียวกัน ทั้งนี้การลงพื้นที่ ที่พัฒนา และแผนตำบล บลในแต่ละตำบล บล มีอิม ความแตกต่างกันดังเช่น ในงานตำบล บลคณะทำงานจัดทำ แผนตำบล บลมีอิม ร่วมร่วม มีอิม กันมาก่อนต่อเนื่อง จึงทำให้ สามารถจัดทำ แผนพัฒนา ชาติ บลกันได้โดยทันทีเนื่อง ด้วยมีอิม ความเข้าใจและมีเป้าหมายร่วมกันมาก่อนแล้ว แต่ยังมีอิม อีกหลายตำบล บลที่ไม่ ได้มีอิม ร่วมร่วม มีอิม กันมาก่อนจึงต้องมีเวทีทำ ความเข้าใจถึงเป้าหมายและแนวทางการ ปฏิบัติ ดิกันก่อนที่จะเริ่มริ ดำ เนิน การจัดทำ แผนพัฒนา ชาติ บล ทั้งนี้เพื่อที่ ให้เห็น แผนตำบล บลที่ เกิดขึ้น จากความ เข้าใจร่วม และการมีส่วนร่วม ร่วมอย่าง งแท้จริง จำนวน 10 ตำบล บล

ที่ดินจังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด 2,807.522 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,754,701 ไร่ (นับรวม พื้นที่ ที่ ที่เป็นป ส่ว นของน้ำ ทะเล) มีสภาพป่า ที่มีอิม ความหลากหลาย ทั้งป่า บกและป่า ชายเลน โดยแบ่ง พื้นที่ ที่ป่า ของ จังหวัดได้ดังนี้ ทรัพยากรป่า ไม้ มีพื้นที่ ที่ ป่า ไม้ จำนวน 1,259.48 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 787,175 ไร่ คิดเป็นปี ร้อย ละ 50.81 ของพื้นที่ ที่จังหวัด (คิดจากเนื้อที่จังหวัด 2,478.98 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,549,363 ไร่ โดยพื้นที่ ที่ดังกล่าวไม่นับ บน รวมพื้นที่ ที่ที่เป็นป ส่ว นของน้ำ ทะเล) แบ่ง ออกเป็นปี ป่า บกมีเนื้อที่จำนวน 912.27 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 570,169 ไร่ หรือคิดเป็นปี ร้อย ละ 36.80 ของพื้นที่ ที่จังหวัด และป่า ชายเลน เนื้อที่จำนวน 347.21 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 217,007 ไร่ หรือคิดเป็นปี ร้อย ละ 14.01 ของพื้นที่ ที่จังหวัด พื้นที่ ที่ป่า ไม้มีมาก การสงวนป่า

เชิงชีว นาค อิกนัยณะหนึ่งนี้ ดังนั้น ความพยายามในการควบคุม เพื่อจัดการทรัพยากร ยารจึง เกิดขึ้นขึ้นมาโดย ตลอดรวมถึงสร้าง รูปแบบในการใช้ที่ วามรู้ในการจัดการทรัพยากร ยารโดย รัฐริเข้าเข้ามาเครื่องมือและมีผลตัวชีวิต ส่ง ผล ให้พื้นที่ พื้นที่ ที่ของสิทธิ สิทธิ ชุมชนในการจัดการทรัพยากร ยาร ถูกถูก บีบให้ แคบ ลดทอนอำนาจการตัดสินใจ และบีบให้ บังคับให้ ชุมชนเป็นเพียงผู้ ปฏิบัติ

หรือรัฐผู้ได้รับ อนุญาตการใช้ประโยชน์ในทรัพยากร ยารที่รัฐอ้างสิทธิ สิทธิในการเป็นเจ้าของ มาโดยตลอด ก่อให้เกิดความ เหลื่อมล้ำ ที่มาจากมิติ มิติเชิงโครงสร้าง นำ ไปสู่ผู้ ผู้ ภาควิชาสังคม ชัยยังระหว่างรัฐและ ชุมชนที่ก่อให้เกิดข้อ พิพาท ทั่วกันมาโดยตลอด

โดยหากฉายภาพเพื่อให้ เห็น งบในมุมมอง ที่กว้างขึ้นจะ พบว่า เมื่อมีทรัพยากร ยารถูก นิยามให้ เป็น สิณาค่าหรือ เครื่องมือที่มีเพื่อประโยชน์ในดินนี้ ผู้มี ผู้ สมิวส ไม่ได้สิทธิที่ สำคัญหนึ่งในความขัดแย้งเข้ามาโดยตลอดจึงมีมีผู้ใช้ที่ รัฐและ ประชาชนเท่านั้น “ทุน” คือกลุ่ม ผลประโยชน์ นี้ที่ เข้าเข้ามาสมิวส นลำ คัญในการว่า มีกำหนดนโยบายที่ส่ง ผลต่อ ประชาชน โดยทางมอง

พัฒนา การจัดการป่าไม้ ที่ดินในประเทศไทยจะพบว่า ความพยายามเป็น เจ้าของ ทรัพยากร ยารโดยรัฐ โดยมีทุน นุ เข้าเข้ามาเป็น ส่วน นสนับ สนุน เกิดขึ้นขึ้นมาโดยตลอด นอกจากการให้ สิ มปทานที่เป็น ส่วน นหนึ่งที่ทำ ให้พื้นที่ พื้นที่ ที่ป่า ลดลงแล้ว ยังมีเม็ดเงินนโยบาย การมองป่าไม้ ที่ดินเป็น สิณาค่า การมุ่ง ใช้ที่ที่ที่ดินเพื่อให้เกิดกิจกรรมทางอุตสาหกรรมและ ระบบทุน นโยบาย การส่งเสริม การ ปลุกพืช เชิงเดี่ยว ล้วนเป็น สาเหตุที่ ส่ง ผลถึงพื้นที่ ที่ป่าไม้ พื้นที่ ที่ทางการ เกษตรของชุมชนลดลง แต่ปฏิบ หมาย ขังขัน กลับถูก ขูด ถึงไม่ม ากนัก แต่ ชุมชนกับเป็น ส่วน นที่ถูก กล่าวว่าเป็น ส่วน นหลักที่ทำ ให้พื้นที่ พื้นที่ ที่ป่า ลดลง โดยเฉพาะมาคิด กับชุมชนชาติพันธุ์ ว่าเป็น ผู้ทำ ทำ ลาย ทั้งที่หลักฐานเชิง พิพาท ปรากฏพบว่าชุมชนชาติพันธุ์ ว่าเป็น ส่วน นลำ คัญในการรักษาป่า สามารถรักษาป่า ให้ส มบูรณ์ไม่จนถึงปัจจุบันนี้ จึงก่ เกิดความพยายามในการ ออกระเบียบ กฎหมาย ข้อ บังกับกับชุมชน ชิดชิด เส้น กั้นชุมชน ออกจากการใช้ และ จัดการทรัพยากร ยารในพื้นที่ ที่ กัดสิทธิ สิทธิและผลกับชุมชนในอยู่ ฐานะ ผู้ได้รับ อนุญาตจากรัฐให้ ชุมชนออกหา จากคำ ว่าเจ้าของทรัพยากร ยารออกไป ประเด็น ป่า รุกคน คนรุกป่า สิทธิ ชุมชนคนอยู่ กับป่า จึงเป็น ข้อ พิพาท ทของ ชุมชนและรัฐจึง ดำ รง อยู่ อย่าย ยาวนานจนถึงปัจจุบัน จากประเด็นพื้นที่ ที่ป่าไม้ และทรัพยากร ยารลดลง บวกกับ ระยะเวลาการให้ สิ มปทานทยอยหมดลง รวมถึงผลจากการลดลงของพื้นที่ ที่ป่าไม้ ส่ง ผล ให้เกิดภัยพิบัติ ติบ ติทาง ธรรมชาติที่ถี่และรุนแรงมากยิ่งขึ้น

การเพิ่ม พื้นที่ ที่ป่า จึงเป็น ประเด็นที่ถูก หยิบ ยกขึ้นมาให้ค วามสำ คัญในช่วง ท้าย ของยุคการให้ สิ มปทาน โดยในปี พ.ศ. 2528 ประเทศไทยมีพื้นที่ พื้นที่ ที่ป่า 89.6 ล้านไร่ หรือ ร้อย ละ 27.95 ของพื้นที่ ที่ทั้งหมด (สถาบัน วิจัย เพื่อการ พัฒนา ประเทศไทย) นโยบายป่าไม้ แห่ง ชาติ กำหนดเป้าหมายให้ประเทศไทย มีพื้นที่ พื้นที่ ที่ป่า 40% และเป็น พื้นที่ ที่ใช้ ประโยชน์ ย่าง งาม 60% โดยระเบียบข้อ กฏหมายที่ออกมายังมีมุ่ง เน้น ไปในทิศทางใน การ กัด สิทธิ ชุมชน มิได้ให้ สิทธิ ชุมชนในการว่า มจัดการทรัพยากร ยารอย่าง เป็น ี รุธรรม ใช้ข้อ ข้อ นาจรัฐรวมคนสู่ ยื่น การเพิ่ม พื้นที่ ที่ป่า ให้ให้ตามเป้าหมาย แม้ไม่ในเวลาต่อมามีมีการ ประกาศยกเลิกสัมปทานการทำ ไม่นป่า บกทั้งหมดในปี พ.ศ. 2532 แต่ปรากฏว่าไม่ สามารถดำเนิน การเพิ่ม พื้นที่ ที่ป่า ได้ตามเป้าหมาย

โดยปัจจุบัน ประเทศไทยมีพื้นที่ พื้นที่ ที่มีสภาพเป็น ป่า จำนวน 102,488,302.19 ไร่ หรือ ร้อย ละ 31.68 ของพื้นที่ ที่ประเทศ (กรมป่าไม้ 2561) โดยหากพิจารณาพื้นที่ ที่ป่า ที่ เพิ่ม ขึ้น จากปี พ.ศ. 2528 ถึงปี พ.ศ. 2561 ตาม การ ดำ เนิน การโดยชุดคิดรัฐรวมคนสู่ ย เป็น หลัก พื้นที่ ที่ป่า เพิ่ม ขึ้น เพียง ร้อย ละ 4 โดยประมาณ ซึ่งชี้ แสดง ให้เห็น ส่ว นหนึ่งว่า การ

จัดการป่าไม้ และทรัพยากร ยารหรือการเพิ่ม พื้นที่ ที่ป่า โดยการให้มี มิติ มิติเชิงชีว นาคเพียง มิติ มิติเดียว นั้น ไม่สม ามารถบรรลุเป้าหมายในการเพิ่ม พื้นที่ ที่ป่า ได้ การรับ รองสิทธิ สิทธิ ชุมชนในการ จัดการทรัพยากร ยาร การกระจายการถือ ครองที่ดินอย่าง เป็น ี ธรรม การปฏิรูปที่ดินโดย ชุมชน การสถาปนาสิทธิ ชุมชนในรูปแบบโฉนดชุมชนและนวัตกรรมการของชุมชน ถูก

ผลักดัน จากรูปธรรมพื้นที่ ที่ พัฒนา นาแนวคิดสู่สู่ ารรับ รองทางนโยบาย เพื่อให้นำ ไปสู่สู่ วาม ยั่งยืน ของชุมชนควบคู่คู่ กับการ จัดการสมดุล นิเวศ คือสิ่งที่ชุมชน ยืน ยืน ในรูปแบบการ จัดการที่เชื่อมโยงกัน และเห็น เป็น หลักฐานเชิง พิพาท ปรากฏว่า สามารถจัดการทรัพยากร ยารชุมชน สร้างสรรค์ชุมชน ความมั่นคง ในชีวิตและวิถีวัฒนธรรมได้ มากกว่าการใช้ มิติ มิติเชิง

เปลี่ยนแปลงที่แทบไม่มี มีโอกาสในการกำหนดอนาคตของชุมชน ซึ่งชี้หากปล่อยให้ ปัญญา วิชาชีพ ทักษะ และหรือวิธีการรวบรวมอำนาจในการตัดสินใจ วิถีชีวิตชีวิตของชุมชนเกิดขึ้น และยึดถือ ยื้อยืยาวนานออกไป ก็มีหวังถึงถึงฉกัคนแน่ แห่ง ความเป็นปธรรมและยังยั่งยืนยี่ ของ ชุมชนในการจัดการที่ดินและทรัพย์สิน ยากรได้ ดังนั้น การเชื่อมโยงพัฒนา การในแต่ละช่วง สถานการณ์ของ โครงการสร้างอำนาจ ที่ต้องการจัดการกับชุมชนที่ต้องการสิทธิ ธิชุมชนใน การจัดการทรัพย์สิน ยากรด้วยตัวชุมชนเอง จึงเป็นปี แนวทางสำคัญที่ทุกท องคัพพทาง สังคมต้องร่วม มกักันขับ เคลื่อนเพื่อขยายพื้นที่ ที่ “สิทธิชุมชน” ให้ได้รับ การรับ ร้องและยก ระดับก่อเกิดการ เปลี่ยนแปลงอย่าง ่งเป็นปี รูปธรรม

ข้อเสนอ เชนโยบาย เรื่องที่ติ

ที่ ดิน ข้อเสนอเร่งด่วน

รัฐ/โดยผู้ว่าราชการจังหวัดต้องดำเนินการจัดตั้งกลไกร่วม ทุกภาคส่วน และทั้งจาก ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม เพื่อที่ดำเนินการแก้ไขปัญห ที่ดินโดยการจัดสรร โอกาสให้ประชาชนฐานรากเข้าช้ถึงและได้รับ เสกสิทธิสิทธิในการครอบครองอย่าง ่งแท้จริงโดยเร่งด่วน

เสนอให้มี กมิกระบวนการปรับแก้ แก่นื้อนี้ในกฎหมายลำดับรอง ประกอบพระราช บัญญัติ ฎุทยาน แห่งที่ชาติ พ.ศ.2562, พระราชบัญญัติ ฎุทยานและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2562 ที่จำกัดสิทธิชุมชน จำกัดสิทธิการทำ กินตามวิถีวัฒนธรรม และสิทธิ ชุมชนในการถือครองที่ดินทำ กินและที่อยู่อาศัย โดยชะลอการประกาศออกไป จนกว่ากระบวนการปรับแก้ ักจะแล้วเสร็จ

การสำรวจตาม มาตรา 64-65 ตาม พ.ร.บ.อุทยานฯ และ มาตรา 121 ตาม พ.ร.บ.สงวนคุ้มครอง สัตว์ป่า ต้องสำรวจให้ครอบคลุม และสอดคล้องกับวิถีการ ผลิต เช่น ประมงพื้นบ้าน รวมถึงสำรวจครอบคลุมถึง ชุมชนชาติพันธุ์ ด้

ชะลอการดำเนินการ คดีในระหว่างกระบวนการสำรวจ และกลไกการทำงานร่วม มกักันในการแก้ไขปัญห ของชุมชนและ ัฐบาล รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ่ง

การแก้ไขปัญห ที่อยู่อาศัย ผู้มีรายได้นอน ยในชุมชนเมื่อมี และชนบท ไม่มีโครงการ 2 ประเภท คือ โครงการบ้านมั่นคง คงเมื่อมี ัง มีมีการดำเนินการบ้านมั่นคง คงเมื่อมี ัง ใน จำนวน 3 อำเภอ 8 เมื่อมี ัง รวม 29โครงการ ผู้ผู้รับ ประโยชน์ 2,906 ครอบครัว งบ ประมาณรวม 135,227,914 บาท

สุขสุที่ 3 เกษตรกรรมยั่งยืน

ยี่

สู่วิสู่ วิถี

ถีตุลตุลีเสีขย

ชีว และ

ความมั่น

มั่นคงทางอาหาร

ลพบุรี ฐานเกษตรกรรมยั่งยืน ยั่งยืน สู่ “สตูดิโอ ลีเซียเขียว” เมื่อมีแห่งแห่ง ความมั่นคง มั่นคง ทางอาหาร

กว่าหนึ่งทศวรรษ ที่คนตัวเล็กๆ ที่เรียกตัวเองว่า “หนูๆ โลก ” พยายามสร้างพื้นที่ ที่ การเรียนรู้ สร้างความตระหนัก กับพื้นที่ที่ อนุรักษ์ ในการเลิกใช้สาร เคมีอินทรีย์ อันตราย ทางเกษตร และปรับรูป พฤติกรรมการผลิตมาสู่การ การเกษตร ที่มีคน วามรับร้ ผิดชอบ ต่อธรรมชาติ ต่อสิ่งลี้ แวดล้อม จะเรียกรู้ว่าเกษตรอินทรีย์ ยี่ เกษตรอินทรีย์ ยี่ บบมีสมีวส์ นรวัร ม หรือรี เกษตรอินทรีย์ ยี่ วิถีสตูดิโอ ล้วนเป็นปี แนวทางที่จะนำ ไปสู่สู่ ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ยั่งยืน และเป็นปี ทางรอดของเกษตรกรใน สถานการณ์วิณณ์ วิกฤติโลกปัจจุบันนี้ ทั้งในเรื่องี ึ่งสภาพภูมิภูมิ อากาศที่เปลี่ยนแปลงจนเข้าสู่สู่กลุ่ม วะโลกร้อร์ น (Global Warming) ที่ก่อให้เกิดภัยพิพิ ติบ ติ ต่างๆ และแน่นอน หนึ่งที่ลุด ย่อย มส่งส ผลกระทบต่อวิถีชีวิตวิถีเกษตรกรอย่าง ยหลีกเลี่ยงไม่ได้

สถานการณ์ณณ์ พรรัร ะบาดของไวรัสโร โคโรน่า (COVID 19) ทำให้ผู้ห้ บัญชี ธิโรคทั่วโลกหันหัน มา ใส่ใส่ ึ่งการดูแล ลสุข ภาพมากขึ้น และจากวิกฤติที่ผ่าน มา ทำให้ผู้ห้ ขุมชนเกิดการตื่นรู้ และเรียนรู้รู้วู้ว การพึ่งตนเอง การเชื่อมร้อย ย เครือข่ายช่า ย และการแบ่ง ปันปี คือ พลังมณมุ “Soft Power” ที่ช่วย ยเยียวยาว และแก้ไขปัญห ทำให้สั ถานการณ์ณณ์ พรรัร ะบาด คลี่คลายลง ได้

เครือข่ายช่า ยเกษตรกรรมยั่งยืน ยั่งยืน ยังยึดติดตามข้อช่ เสนองของภาคประชาชนว่าจะมีหมี นวน ย งาน ภาครัฐรัฐในฐานะกลไก การช่า ย เคลื่อนเชิงนโยบาย นำ ข้อช่ เสนอดังกล่าวเพื่อที่ วางแผน ให้เกิดการบูรณาการรวร มกันสร้างการเปลี่ยนแปลงจังหวัด สตูดิโอ ให้เห็นที่ เป็นปี ุรูปธรรม อย่าง ังจรจิจจ และังจรจิจ

จึงขอทบทวนข้อช่ เสนองจากเวทีสมัชช่า ขาดสตูดิโอ ครั้งที่ 9 เป็นปี ไปได้หรือรี ี่ไม่...ในอีก 10 ปีช่า ย ช่งหน้าัน เรา..วาด ฝันได้ ว่า “สตูดิโอ จะเป็นปี จังหวัดที่มีคน วามมั่นคง มั่นคง ทางอาหาร เป็นปี จังหวัดที่ทุกหุ คนโยหหา..จะมาพักพักผ่อน นท่ามกลาง ธรรมชาติ และอากาศที่บริสุทธิ์ ธิธ จะมา กินอาหารที่อ้อร์ ย สะอาดและปลอดภัยต่อสุขภาพ มาสนับน สนุนน และเลือกซื้อซื้อสิน ลี ค้าที่

เป็นปี มิติม รักับสิ่งลี้ แวดล้อม มาเรียนรู้รู้ มาแบ่ง ปันปี ในสังคมที่เต็มไปด้วยความรักรั ความเอื้อ อาทรในวิถีสตูดิโอ ” ภายใต้การ มีสมีวส์ นรวัร มในทุกหุ ภาคส่วส นที่พ้อร์ ย มจะช่า ย เคลื่อนสร้าง “สตูดิโอ เมื่อมี ังลีเซียเขียว” (Satun Green City) ไปด้วยกัน

ถึงแม้สมั ติลุด จะเป็นปี เทียพิ จังหวัดเล็ก ๆ แต่เป็นปี จังหวัดที่ความหลากหลายทางชีวชีวภาพ และความหลากหลายของ ฐานทรัพยากร ัยธรรมชาติ ซึ่งช่ ึ่งเป็นปี ต้นทุนหุ ที่มีคมี ักยภาพในการ พัฒน นาภาคเกษตรกรรมได้อย่าง ะครบวงจร และไม่มมี ่อน ยหน้าันจังหวัดใดหุ ในภาคใต้ แต่ที่ ผ่าน นมากล้นไม่มมี ค้ถูกถู หยบย หรือรีจิวางเพื่อที่การพัฒนา นาเชิงชีวศาสตร์ เราเห็นที่ การพัฒนา นา เป็นปี แบบแห่งๆ ที่ไม่มมี ค้เชื่อมโยงหนุสนุ เสริมรี ซึ่งช่ ึ่งกันและกัน ภาครัฐ ีภาคเอกชน ภาค วิชาการ และภาค ประชาสังคม ไม่มมี ค้มองเห็นที่ ศักยภาพไปในทิศทางเดียวกัน ต่างคน ต่างหุ ภายใต้นโยบายของต้นสังกัด ทำ ให้คห้ นสตูดิโอ ถูก ลิม และทั้งไว้ช่า ยช่งหลัง ในขณะที่ จังหวัดใกล้เคียงเกิดการพัฒน นาเศรษฐกิจอย่าง ังก้าวกระโดด ฉะนั้นัน ค้า ถานคือ ถึงเวลา แล้ว หรือรีช่า ย ที่จะต้องมก้า หนดและวาดความฝันปี รวร มกัน เพื่อที่พื้นที่ พู ลีเซีย สาน และพัฒนา นา ภาคการเกษตรบนรากฐานความ อดมสมบูรณ์ และภายใต้้อตลัษณณ์ วิถีสตูดิโอ

เครือข่ายช่า ยเกษตรกรรมยั่งยืน ยั่งยืน โดย “หนูๆ โลก่า กรุ๊ป” จึงพยายามลงมือทำ และเรียกรั ้อร์ ังมาโดยตลอดเพื่อที่ ให้เกิดพลังในการช่า ย เคลื่อน เป็นปี ติ ดับ ดั้งนี้

การสร้างการเรียนรู้ และความตระหนักแก่พื้นที่ อนุรักษ์ เกษตรกรเครือข่ายช่า ย ในกรลด ละ เลิก และเฝ้าห้ ระวังการใช้สาร เคมีอินทรีย์ อันตรายทางเกษตรที่จะทำ ให้เกิดสารตกค้าง ส่งส ผลกระทบต่อ สุขภาพทั้งผู้ผู้ผลิต และผู้ผู้ ธิ ธิโรค และที่สำ คัญยังส่งส ผลกระทบต่อสิ่งลี้ แวดล้อมทั้งในดิน อากาศ และแหล่งน้ำ ในระยะยาว

การที่พื้นที่ พู ฟู ละอนุรัน รักรัทรัพยากร ัยการพัน ธิกรรมท้องถิ่น สู่สู่ การพัฒนา นเกษตรอ้อตลัษณณ์ วิถีสตูดิโอ ลีเซียเขียว และความมั่นคง มั่นคง ทางอาหาร

การสร้างร้งกลไก และการร้บร้ ร้องมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ยี่ บบมีสมีวส์ นรวัร ม (PGS Participatory Guarantee

System) ภายใต้มาตรฐาน “Satun Green Menu” หรือรี เมนูสดุดู สีเขียว
การสร้างและเชื่อมโยงเครือข่าย ช่าง เขา นา ทะเล เพื่อที่สร้างการเรียนรู้ และการแบ่งปัน
การปรับวิธีคิด Mind set เพื่อปรับพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับ สิ่ง สัตว์
การสร้างการเรียนรู้ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต เพื่อที่จะได้ เป็นปี สารตั้งต้นในการต่อย
อดพัฒนาสู่ วัตรกรรมทางเศรษฐกิจ และสังคม การพัฒนาทักษะสู่การเป็นผู้ประกอบการสีเขียว (Green
Entrepreneur) ภายใต้ การดำเนิน งานในรูปแบบกิจการเพื่อสังคม (SE – Social Entrepreneur) โดย บ. หุ่นหุ โลก
กรุป (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด เพื่อที่ เป็นปี เครือข่ายที่มีหนึ่งในการผลิตความ เหลือแล้ว ทางสังคม
การพัฒนา นวัตกรรม “หุ่นหุ โลก” ให้เป็นปี แบรนด์ท้องถิ่นระดับจังหวัด (Local Brand) เพื่อที่พัฒนา การตลาดในรูปแบบ
ตลาดสีเขียว (Green market) และเพื่อที่สื่อสาร สาธารณะให้ให้เป็นปี แบรนด์สินค้าและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดสตูล ที่
ประกาศเจตนารมณ์ในการปกป้องผลประโยชน์ของพื้นที่ อนุรักษ์
การประสานภาคีความร่วมมือ เพื่อที่สร้างการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างโอกาสแก่ เกษตรกรให้เข้าถึงสิทธิเกษตรกร
การณรงค์เพื่อที่ ให้เกิด “การ กิน เปลี่ยน โลก” ด้วยการส่งเสริม อาหารสุขภาพ ภาพที่มี ในท้องถิ่น ภายใต้แคมเปญ
“Think Globally Eat Locally” ที่สามารถเป็นปี Soft Power ในการพัฒนา เศรษฐกิจฐานราก

ทั้งหมดนี้ คือเรื่อ รวบรวมที่เราได้ขับเคลื่อน และยืนย เป็นปี ข้อ เสนอเพื่อที่ ให้เห็น ว่างานที่เกี่ยวข้อง หรือภาค
เอกชน ได้เห็นที่ ความสำคัญของคนตัวเล็กในสังคมที่ช่วย เป็นปี กลไก เป็นปี คำนึงปัญหาที่ เข้ามาเพื่อที่ ให้ที่อยู่
อดในสังคมอย่าง มีคมี วามสุข

ในปีนี้ นี้เรื่อจริงไม่ม อื่นย ข้อ เสนอใดๆ ต่อภาครัฐ หรือ ภาคเอกชนให้เข้าเข้ามาช่วย ยเหลือ เรา และปรับ ข้อ
เสนองานเรา... แต่เราขอเชิญ ขวผู้มีผู้ หมี วหัวใจสีเขียว มาร่วม มกับักุ บ้านสร้าง เมื่อมี สตูดู ให้เห็น ว่า อยู่ ให้มี คมี วาม
สุขที่ผู้ อยู่ อยู่ ละผู้มี ย่อยย “หุ่นหุ โลก กรุป” จึงชวนท่านมา ร่วม มั่นทวามเป็นปี ตัวตน ความเป็นปี อัตลักษณ์
เพื่อที่พัฒนา เศรษฐกิจฐานรากของคน สตูดู ไปด้วยกัน ภายใต้กรอบคิด

“Satun Green Model”

- S = Self Reliance Mind set ปรับวิธีคิดสู่วิถีการพึ่งตนเอง
- A = Agricultural sustainability มุ่งสู่ ุ่เกษตรกรรมยั่งยืน
- T = Tourism responsibility เชื่อมโยงการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อ U = Unity in diversity Society มีคมี วามเป็นปี
หนึ่งนี้เดียวในสังคมความหลากหลาย N = Nature Care for the future ท่วง ใยธรรมชาติและสิ่ง สัตว์

นี่คือ ความท้าทายของคนตัวเล็กๆ ดังนั้น “หุ่นหุ โลก กรุป” จึงขอประกาศเป็นปี วาระ ในการขับเคลื่อนที่ การ
ดำเนิน กิจการเพื่อสังคม (SE) ของ บ. หุ่นหุ โลก กรุป (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด และเชิญ ขวผู้มีผู้ หมี วหัวใจสีเขียว
มาร่วม มขบวนเพื่อที่ เป็นปี ส่วน หนึ่งของโลกในการสร้างสรรค์สตูดู ให้มี คมี วามสุขอย่าง เป็นปี รูปธรรม

คลองตูดู น-มา บังเป็นปี คลองสายสำคัญของจังหวัดสตูล ซึ่งขั้วรวมอยู่ใน สายน้ำ ภาคใต้ฝั่งตะวันตก มีต้น
ต้นกำเนิดเกิดจากแม่น้ำ น้ำสองสาย สายแรกคือคลองช้างชิ่ง ไหลจากเทือกเขาแก้วในจังหวัดสงขลา ไหลผ่าน นตา
บลทุ่งหุ นัยน์ อำ เควนนาหลง และอีกสายน้ำ หนึ่งนี้คือคลองหงัก มาจากเทือกเขาแก้ว และเทือกเขา เขตแดน
มาเลเซีย ไหลผ่าน นตา บลวังประจัน อำ เควนโดน และสายน้ำ ทั้งสอง สายมาบรรจบกันที่ตำบลควนโดน รอยต่อ
ตำบลควนสตอ กลายเป็นปี คลองตูดู น-มา บัง ไหลผ่าน นตา เควนโดน และไหลออกที่อำ เควนเมือมี ง จังหวัด
สตูล รวมความยาวคลองตูดู นประมาณ 78 กิโลเมตร มีมีการแบ่งปัน ินเวศน์เป็นปี 3 โซน ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
จาก 3 อำ เเก 8 ตำบล 4 เทศบาล 49 หมู่บ้าน

พื้นที่ ที่ต้นน้ำ เกิดจากป่า ต้นน้ำ บริเวณเทือกเขาแก้ว ตำบล ทุ่งหุ นัยน์ อำ เควนนาหลง จังหวัดสตูล เชื่อมกับอำ

เกอรัตรี ภูมิภู มิอำ เกอคลองหอยโข่งช่ง อำ เกอสะเดา จังหวัดสงขลา ซึ่งขึ้นน้ำ ไหลลงสู่ตู่สู่ ต้นน้ำ คลองจูดตุด เขตตำ บลทุ่งฟู ญุ่นบุรี เบริเวณหมู่ที่หมู่ ที่ 5 บ้านบันโดนพานันันัน มี สายน้ำ สองสายคือน้ำ ที่ไหลมาจากคลองกัว อ.รัตรี ภูมิภู มิจ.สงขลา ระยะทางประมาณ 30 กม. ประกอบด้วย คลองต้อ คลองประ คลองซำซัง และไหลมาจาก คลองโดนระยะทาง ประมาณ 13 กม. (โดนงาซำซัง) ต้นน้ำ เทือกเขาจีน ซึ่งชื่อยู่ใหญ่ นเขตอุทยานแห่งที่ ชาตทะเล บันบิ ตำ บลวังประจัน อำ เกอควนโดน จังหวัดสตูล เบริเวณนี้จันันันันมี น้ำตกที่สวยงาม เช่นช่ง น้ำ ตกยาโรย น้ำ ตกโดนปลิว น้ำ ตกจิงหรีตรี น้ำ ตกรานี เป็นปี ต้นน้ำ ที่ไหลลงจากเทือกเขา น้ำ ไหลลงเขต พื้นที่ ที่ตำ บลวังประจัน ตำ บลย่ำย นชือชี่ ตำ บลจูลุ ตำ บลบ้านควน ตำ บล ควนขันชี่ ตำ บลควนโดน ตำ บลเกตรี ตำ บลคลองซุด ตำ บลปยู เป็นปี ล้ำ คลองสายต่าง ๆ

พื้นที่ ที่กลางน้ำ ซึ่งชี่มีตีม ต้นน้ำ จากตำ บลทุ่งฟู ญุ่นบุรี อำ เกอควนกาหลง และมีตีม ต้นน้ำ ส่วน นใหญ่ จากตำ บลวังประจัน อำ เกอควนโดน ซึ่งชี่ยังยัประกอบด้วยลำ ห้วยเล็ก ๆ หลายสายไหลมา รวมกัน ลำ คลองย่อย ยที่ไหลผ่าน นตำ บลทุ่งฟู ญุ่นบุรี เบริเวณนี้ว่า คลองซำซัง-คลองหัวทากหามิงมี ส่วน น ลำ น้ำ ย่อย ยที่ที่เป็นปี สาขาของคลองจูดตุด นที่ไหลผ่าน นตำ บลวังประจันเรียกริวว่า คลองทักห - คลองวังประจัน ลำ น้ำ ย่อย ยทั้งสองซึ่งชี่ไหลมารวมกันบริเวณที่เป็นปี รอยต่อของหมู่ที่หมู่ ที่ 1 ตำ บลวังประจัน หมู่ ที่หมู่ ที่ 10 ตำ บลควนสอด และหมู่ที่หมู่ ที่ 7 และหมู่ที่หมู่ ที่ 9 ตำ บลควนโดน อำ เกอควนโดน กลายเป็นปี คลองจูดตุด น ก่อนที่จะไหล ผ่าน นฝ่ายชลประทานจูดตุด น เข้าชี่สู่ทะเล พื้นที่ ที่กลางน้ำ ผ่าน นตำ บลควนโดน เทศบาลควนโดนบางส่วน น ตำ บลย่ำย นชือชี่ อำ เกอควน จังหวัดสตูล และตำ บลจูลุ เทศบาลจูลุบางส่วน น อำ เกอเมือมี ง จังหวัดสตูล ก่อนเข้าชี่สู่ เขตพื้นที่ ที่ปลายน้ำ ตำ บลบ้านควน อำ เกอเมือมี ง จังหวัดสตูล ก่อนลงสู่ทะเลบริเวณอำ ตำ มะลิ่ง

พื้นที่ ที่ปลายน้ำ เริ่มริ จากตำ บลบ้านควน ตำ บลควนขันชี่ เทศบาลคลองซุด เทศบาล เมือมี ง และตำ บลตำ มะลิ่ง มีนิมี เนิวค่น้ำ แตกต่างกัน คือ น้ำ จืดตำ บลบ้านควนและตำ บล ควนขันชี่ บางส่วน น น้ำ กรอรั ยตำ บลควนขันชี่ และเทศบาล คลองซุด ติดเทศบาลเมือมี งบาง ส่วน น น้ำ เค็ม ส่วน นท้ายของตำ บลควน เทศบาลคลองซุด เทศบาลเมือมี ง และที่เป็นปี นิเนิวค่น้ำ เค็มทั้งหมด เป็นปี พื้นที่ ที่ตำ บลตำ มะลิ่ง

จากการพัฒนา ไนโครสรร้างต่าง ๆ ริมิ ริ ของสองฝั่งคลองไม่เมือ มีเมือมีกัน ฝั่งหนึ่งนี้จะมิ เนิวค่น้ำป่ำ ไม่พื้นที่ ที่หลากหลาย ส่วน นอีกฝั่งนี้เป็นปี นิเนิวค่น้ำใหม่ที่มี ที่เป็นปี ไคโรสรร้าง นิเนิวค่น้ำพื้นที่ รัฟธิ์ ซพหได้ ยาก ต้นไม้ไม่ใหญ่ใหญ่ ยาก ทำ ให้พื้นที่ เนิวค่น้ำเปลี่ยนแปลงไปจนหมด รวมไปถึงการใช้บชี่ ะโยชน จากคนริมิ ริ เนื่องี จากตลิ่งสูง คลองน้ำ ุ่นชี่ จากการไม่มิมี รมิ ราย น้ำ ทะเลหนุนสูง สูง บางส่วน นยังยั คงเหลือสภาพความสมบูรณ์ชี่ม องระบบนิเนิวค่น้ำนั้น ทั้งในคลองและริมิ ริ ที่อุดมไปด้วยพื้นที่ ธิ์ไร้มิ ที่หลากหลาย มิมี ริมิ ริ ามน้ำ ที่น้อย ยแต่ไหลเร็วเพราะขาดการชะลอน้ำ โดยธรรมชาติ ไม่มิมี มิ ระพา ไม่มิมี รมิ นิ ไร่ มิมีมี รมิ ราย ถัดลงมาในพื้นที่ ที่ ตำ บลควนขันชี่ คลองซุด พิมพิ าน ระบบน้ำ เริ่มริ เปลี่ยนไป เป็นปี น้ำ กรอรั ย และน้ำ เค็ม ซึ่งชี่ทำ ให้กั ทารใช้บชี่ ะโยชนจันันันัน กาน้ำ ในพื้นที่ ที่ส่วน นไม่มิมี มิ การใช้บชี่ ะโยชนนั้น ทั้งด้านอุปโภค ปลายของ พื้นที่ ที่ปลายน้ำ ที่ติดเขตตำ บลควนขันชี่ และ ตำ บลตำ มะลิ่ง เริ่มริ เข้าชี่สู่นิสู่ เนิวค่น้ำป่ำ ชายเลน ลำ คลองกว้าง น้ำ ลึก เห็นที่ การประกอบอาชีพชี่พิ ประมง

บริเวณคลองจูดตุด นได้ก่อสร้างฝายปิดบิ กันลำ น้ำ เพื่อที่บริหริ ริ ารจัดการน้ำ ด้วยระบบ ชลประทาน ส่งลำ น้ำ ให้พื้นที่ ที่การเกษตร บริเวณฝั่งชี่ซ้ายคลองจูดตุด น คลองจูดตุด นยังยัเป็นปี แหล่ง น้ำ ดิบในการผลิตน้ำ ปนเปาของการประปาส่วน น ภูมิภู มิ กค ส่วน นทางด้านท้ายฝาย มิมีระบบ สูบน้ำ ด้วยไฟฟ้าที่พื้นที่น้ำ น้ำ เข้าชี่ระบบรางสู่พื้นที่ ที่ปลูกข้าวชี่ ติดตั้งเครื่อง รึง สูบน้ำ น้ำ เข้าชี่สวนผล ไม้ และปลูกพืชชี่ผักสวนครัว

จากการใช้บชี่ ะโยชนในนพื้นที่ ที่อยู่อาศัย ไม่มี ะมัดมิ ระวัง ได้ก่อความเสียหายกับความ หลากหลายของระบบนิ เนิวค่น้ำ เสียหายต่อป่า ต้นน้ำ ป่าบิ ชายคลอง และระบบนิเนิวค่น้ำชี่ส่ง ส่ง ผลกระทบต่อพื้นที่ ที่ผลิตอาหาร การส่งลำ ที่อยู่ยู่ าศัยศั หรืออีแหล่งประกอบอาชีพชี่ ซึ่งชี่เป็นปี พื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุปดิบิ ดิบัย เช่นช่ง น้ำ กัดเซาะตลิ่ง น้ำท่วม ลำ คลองแห้งที่ ซึ่งชี่เป็นปี อุปดิบิ ดิบัย ที่ส่งลำ ผลกระทบต่อคุณคุ ภาพชี่ชีวิตและสิ่งสั สแล้วล้มตลอดสองฝั่งคลองอยู่ยง หลีกเลี้ยงไม่เมือ ดิ นอกจากนี้ ยังยัทำ ให้พื้นที่ พื้นที่ ที่ป่าบิ เขตร้อรั นในพื้นที่ ที่ต้นน้ำ โดยเฉพาะป่าบิ ดิบิขันชี่ ที่มีคมิ ญคุ คำควา หลากหลายของสรรพชี่ชีวิต ได้ลดลงอยู่ยง รวดเร็ว ริ จากการปลูกสุ่ พืชชี่เชิงชี่ยวชี่ขึ้นชี่มา ทดแทน ทำ ให้พื้นที่ พื้นที่ ที่ลุ่มน้ำ ที่เคยเป็นปี ป่าบิ กลายเป็นปี สวน ยางพารา สวนปาล์มหรือริสวนผล ไม้

รวมถึงการพัฒนา นาคคลองตุลศุ นให้เห็นปี คลองสายเศรษฐกิจ ที่มุ่งมุ่ง ไปสู่มีผู้ ติมิ ดิของการ แข่งง์ ชันช้ การค้า และ การลงทุนฯ ซึ่งช้เป็นปี การพัฒนา นาที่ใช่ปช้ ระโยชน์จนน์ ากลุ่มลู่ น้ำ คลองตุลศุ น มา บังบ้ มากเกินกว่าระบบนิเวศจะรองรับได้ ประกอบกับความสามารถของการบริหาร าร จัดการและเครือรื่ ึ่งมีมีทางนโยบาย เช่นช้ ฐานช้อช้ มูลมู กฎระเบียบบิ และการบง บัดช้ใช้ กฎหมาย ยังช้ไม่สม่ ามารถนำ ไปปรับร้ ใช้อช้ ย่าย ึ่งมีมี ระสิทธิ สิทธิ าท ึ่งเป็นปี ช้อช้ จ้า กัดของการ บริหาร ารจัดการ ลีลี้ลี้ แวดล้อม และส่งส่ ผลกระทบต่อความสมคคุด ของระบบนิเวศโดยรวม อย่าง ึ่งต่อเนื่อง ึ่ง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพ อากาศ ที่ทำ ให้บ้ห้ ริเวรณน้ำ ทำและน้ำ ได้ดิน ดลลในระยะเวลา สร้รังความเสียหายและส่งส่ ผลกระทบต่อลี้ลี้แวดล้อมคลองตุล ศุ น และ นำ ไปสู่คูลู่ วามเสื่อมโทรมที่รุนแรงมากขึ้นช้ โดยเฉพาะการขาดแคลนน้ำ ที่เกิดจากความ แปรปรวนของปริมิ ารณฝน ทำ ให้ร้ห้ระบบประปาห่มบ้บู่ าบ้น และระบบประปาของการ ประปาสำล่ นภูมิภู ภูมิ าคผลิตน้ำ มาไม่เม่ ็ยพื พอ ระบบ ชลประทานส่งส่ น้ำ ไม่ท่ม่ ทั่วถึง

ที่ผ่าม่ นมีมีการพยายามแก้ปัญปี าทหลายรูปแบบจากห่นวน ังงานที่เกี่ยวข้อง ึ่ง โดยการ แก้ปัญปี าทดังกล่าวห่นวน ังงานต่างก็ทำ ในรูปแบบของตนเองตลอดมา ต่างห่นวน ังงานก็มี รูปแบบการจัดการในแบบของตัวเอง ขาดการบูรณาการร่วร่ มระหว่างชุมชน และ ระหว่างห่นวน ังงานด้วยกัในการออกแบบจัดการร่วร่ มกัน โดยที่ผ่าม่ นมีมีเครือริช้ช้ ย จัดการน้ำ คลอง ตุลศุ นที่จัดตั้งโดยห่นวน ังงานทรรี ียากรและลี้ลี้แวดล้อมจังหวัดศตุลศุ เป็นปี สนนบ้ สนุนน มีมีเครือริช้ช้ ยอาสาสมัคร ทรี ียากรและลี้ลี้ แวดล้อมห่มบ้บู่ าบ้น (ทสม.) เป็นปี กลุ่มลู่ ผู้ ด้า เนินนิ การใน พื้นที่ ที่ แด่การด้า เนินนิ งานเป็นปี การด้า เนินนิ งานตามแผนนโยบายการจัดการ น้ำ ที่เป็นปี ็ยพื ังการรัฐริจัดตั้งเพื่อสร้ ารังการมีสมีวส่ นร่วร่ มจากพื้นที่ ที่ รูปแบบการทำ งานใน ลักษณะเครือริช้ช้ ยมีมีค้รูปแบบเชิงชิโครงสร้ ารังที่จัดตั้งขึ้นช้มีมีการ ประชุมเป็นปี คราวแล้ว แด่ห่นวน ังงานสนนน สนุนน และในสำล่ นระบบการจัดการน้ำ ไม่มี ด้มีรูปแบบ หรือริแนวคิดที่มา จากพื้นที่ ที่ สำล่ นใหญ่ ป็นปี นำ แนวทางการจัดการน้ำ ที่แนวทางของภาครัฐริมาเป็นปี แนวทาง ในการด้า เนินนิ งาน เช่นช้ ปลูกต้นไม้ริมีมีริ คลอง เก็บขยะ เป็นปี ดันอีกประเด็นหนึ่งคือการจัดการ น้ำ ซึ่งช้ต้องไปเกี่ยวข้องกับห่นวน ังงานหลายห่นวน ะ เช่นช้ ชลประทาน เจ้าทำ ป่าป ไม้ ทรรี ียากรน้ำ และห่นวน ังงานสำล่ นห้องถิน ซึ่งช้ต่างห่นวน ังงานก็มิมีรูปแบบการจัดการใน แบบของตัวเอง

สถานการณ์ปัญหาคองตุลศุ น โดยสรุปจากการวิเคราะห์ให้ด้ 4 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ปัญปี าทปรากฏการณ์ที่ล้ ที่เราพบเห็นที่ อยู่ใญ่ นปัจจุบันบ้ มีที่ม่ ึ่งปัญปี าทที่ม่นุชน ัยล้อย ร้ารัง และปัญปี าทที่ ธรรมชดดิเปลี่ยน เช่นช้ คุณค ุภาพน้ำ ภัยแล้ง น้ำ ทำม การสูญส ุหายของ นิเวศนที่นั ึ่งในคลองและริมิ ดิล้ เป็นปี ดัน

ระดับที่ 2 แนวโน้ นันน ของปัญปี าทที่อาจจะเกิดขึ้นช้หากไม่มู่ม ฤ ุจัดการ การวิเคราะห์ทำทำ ทำ ให้ เห็นที่ ะเลยว่า หาก ะเลยปัญปี าทจากวันนี อนาคตของปัญปี าทจะไม่มี ช้ช้ คุปัญปี าทคลองที่ หนักนหนักขึ้นช้ และจะเป็นปี ปัญปี าทความช้ดช้ ึ่งยังช้ของกลุ่ม คนที่ใช่ปช้ ระโยชน์น้าน น้ำ มีมีการ ึ่งยังช้ช้ทรรี ียากร

ระดับที่ 3 โครงสร้ ารัง ห่นวน ังงาน กฎหมาย ระเบียบบิ กลไก หากทบทวนย้อย นดูที่ดู ที่ผ่าม่ น มา การจัดการต่างๆที่ถูก ฤ ุคิด ถูกฤ ุทำ ขึ้นช้ ในวันนี ้แทบไม่มี ด้มี ด้วนนในการคิด ในการทำ ึ่งที่เราคือชาวบ้ ำบ้นชุมชนคนริมิ คลอง คนใช่ปช้ ระ โยชน์ าลา ึ่งเป็นปี ที่มาของการ จัดการที่ไมม่ ะเหมาะสม ไม่สม่ อดคล้องกับพื้นที่ ที่ และการจัดการปัญปี าทบางอย่าย ึ่งที่ ทำ ลงไปนันั้น ก็ได้ไปสร้ ารังปัญปี าทใหม่มี ึ่งอื่นๆตามมา

ระดับที่ 4 ความคิด ความเชื่อช้ าย้อย นดูดู ด้ดจะมาถึงปัจจุบันบ้ ความเป็นปี ของล้ ังคค ึ่งเจริริริ ขึ้นช้ตามยุคสมัยมี วิถี การทงที่พ้ าทนกับคลองจิงลคณัน ัลย ึ่งเป็นปี ที่มาของ ความคิดมู่มู มอใหม่มี ึ่งที่มิมีการมองคลองเป็นปี ็ยพื ึ่งที่ลุ่มลู่ เป็นปี ็ยพื ทงทางน้ำ ไหล หรือริ หนักนลุดถึงขึ้นช้ เป็นปี ึ่งที่ช้ขยะ

ช้อช้ สรุปจากการวิเคราะห์จี้ ึ่งเป็นการพุดพ ุคช ุ เพื่อที่หาทางออกของปัญหทั้ง 4 ระดับ บนพื้นที่ ฐานของช้อช้ มูลมู (ความจริงริ) และร่วร่ มช้บ้ช้ กันเป็นชวบนทพ ในการสร้ ารังกลไก ของการจัดการน้ำ ที่ล

ที่การทงที่พ้ าทจากภายนอก(ห้บริ ึ่งเพื่อพ้ าท) แด่มาร่วร่ มกันจัดการบน พื้นที่ ฐานการมีสมีวส่ มร่วร่

ม ทั้งระดับพื้นที่ ระดับเครือข่ายฯ ย และระดับโครงสร้าง เพื่อทำการ คัดเลือก ปัญหา และจัดการความคิดความเชื่อที่ "คนกับคลอง"

ความเหลื่อมล้ำ จากการใช้พืช ไร่โยชน์ลู่ น้ ลุ่มน้ำ คลองตูด น-คลองมา บังบ ซึ่งซีสอดคล้อง กับแผนยุทธศร าสตรศร ำ ดิเพื่อทำการลดความเหลื่อมล้ำ ในสังส์คมิไทย โดยประเด็นลุ่มลู่ น้ำ คลองตูด น-คลองมา บังบสามารถวิเคราะห์มีห้ คมิ วามเหลื่อมล้ำ ด้านสิงส์แวดล้อม ดังน้ ความเหลื่อมล้ำ ด้านสิงส์ แวดล้อม

เชิงชินิแวกคลองตูด น

ระบบการสงส์ น้ำ ไม่ห้มี ทั้งถึง แต่ผู้บผู้ ริริภคหรือผู้บผู้ ระกอบการยังย้ใช้น้ำช น้ำกนอย่าย ังพุ่มฟู เพื่อพีย ใช้น้ำช น้ำมาก เहांให้ก้บล่อยน้ำ เสียลงคลองมากहांนั้นน้ รวมทั้งมลพิษพิ ที่เกิดจากการใช้ ปุ๋ยปุ เคมิ หรือริสารอสเฟดจากยาฆ่าแมลง ได้ก่อความเสียสียหากับความหลากหลาย ของระบบนิเวศน้ เสียหายต่อป่าป ด้นน้ำ ป่าป ชายคลอง พื้นที่ ด้ต้นน้ำ และระบบนิเวศน้ ชายฝั่งฝ้ สงส์ ผลกระทบต่อพื้นที่ ที่ผลิตอาหาร ที่อยู่อยู่ าคัยศ์ หรือริแหล่งระกอบอาชีพชี

เป็นปี พื้นที่ ที่เสียงต่อเกิดลู่บตีบ ดิกย เช่นช น้ำ กัดเซาะตลิ่ง น้ำ ทวม ล้ำ คลองแห้งห้ ซึ่งซี เป็นปี อุบตีบ ดิกย หากเกิดใน พื้นที่ ที่ได้ก้ได้รับริ ผลกระทบต่อคคภูมิ ภาพชีวิชีวิตและสิงส์แวดล้อม ทางภาคครวรีเรอริน ชุมชน ตลอดสงฝ้ฝ้คลองอย่าย ัง หลิกเสียงไม่ไ่ ด้ ซึ่งซีเป็นปี ผลมา จากการตัดไม้บ่ม ำป ด้นน้ำ การเปลียนน้เนิวศนรีน มริ คลอง ตูดดู ทราย เป็นปี ด้น

กลุ่มคนที่ได้รับริ ผลกระทบจากความเสียงทางสิงส์ลี้ แวดล้อม และภัยธรรมชาติที่ไม่ เहांเทียมกัน ช้นช้อยูกยู่ กับการใช้บชี ระโยชน้แ่น หล่งน้ำ ในด้นต่างง เช่นช ความเสียสี้ งจาก ปัญปี หา้ำ แล้ง สงส์ ผลกระทบกันคนริมิริ คลองและภาคการเกษตร แต่ ไม่ส่ม ังส ผลต่อผู้ ใช้น้ำช น้ำระปะา เพราะประปามีระบะบะการจ้กเก็บน้ำ

การส่มปะทานดูตูด ทรายในพื้นที่ ที่คลองตูด น ในปริมิริ วามที่มาก สงส์ ผลต่อระบบนิเวศน้ ล้ำ น้ำ ที่เปลียนไป น้ำ ไหลเร็ว ริช้นชี เนื่องจากไม่มี หมี รายชะลอน้ำ วั น้เนิวศน้ล้น ด้ล้ วน้ำ หาย ไป ทิศทางน้ำ เปลียน ซึ่งซีสงส์ ผลต่อการกัดเซาะตลิ่ง ตาามา สงส์ ผลต่อการเข้าช้ถึงการ ใช้บชี ระโยชน้ชน ึ่งคนริมิริ คลอง และการพังทพังของที่ดิน

การพัฒนา นาโครงสร้างระกอบลอมลงน้ในแหล่งน้ำ ที่ขาดการวิเคราะห์ ประเมินมิ ผลก ระทบจากการดำ เนินนิ การ ที่สงส์ ผลอาจสงส์ ผลต่อการเปลียนเปลงของระบบนิเวศ สัมพันพิ ธ์ ทั้งระบบน้ำ และระบบการใช้บชี ระโยชน้

เชิงชิดักคัยภาพชุมชนและการจัดการ

การพัฒนา นาคลองตูด นให้เห็นปี คลองสายเศรชฐกิจ ที่มุ่งมุ่ง ไปสู่มีผู้ คมิ ดิของการแข่งช ช้นช การ ค้า และการลงทุนหุ ซึ่งซีเป็นปี การพัฒนา นาที่ใช้บชี ระโยชน้จน ำกลุ่มลู่ น้ำ คลองตูด น-มา บังบ ำมาก เกินกว่ำระบบนิเวศน้จน ะรองรับริ ด้ ประกอบกับความสามารถของการบริหริ ารจัดการ และเครือรี ึ่งมีมีทางนโยบาย เช่นช ฐานช้อย ูลุม ฎการเปียบิ และการบง บัดบใช้ช้ ฎหมาย ย้งย ำไม่ส่ม ำมารถน ำ ไปปรับริ ใช้อ์ ย่าย ังมีมี ระสิทธิธิทิ ำพ ึ่งเป็นปี ้อย ช้ ำ กัดของการบริหริ ารจัดการสิงส์ แวดล้อม และสงส์ ผลกระทบต่อความสมคฤค ของระบบนิเวศน้โดยรวมอย่าย ังต่อเมื่อ น มี รายละเอียคดังน้

ขาดระบบและกลไกกลุ่มชุมชนในการบริหริ ารจัดการแหล่งน้ำ ในพื้นที่ ที่แบบมีสมีวส น ร่วร วมของชุมชนที่สามารถมีอามี ำ ำนาจในการต่อรอง และสิทธิ สิธิเนในการจัดการน้ำ ภายไ้ บทบาทองคค์รชุมชน

ชุมชนไม่ไ่ ด้รับริ สิทธิธิเนในการเข้าช้ถึงการจัดการแหล่งน้ำ ในพื้นที่ ที่ชุมชนร่วร วมกับหน่วน ะงานภาครัฐริ เพราะความเชื่อช้ ำวบทบาในกาบริหริ ารจัดการน้ำ เป็นปี หน้ันที่ของ หน่วน ะงาน

ไม่มีมี กมีลไกเครือรีช้ช ำยการประสานงานระหว่งหน่วน ะงานรัฐริด้วยกัน และหน่วน ะงานรัฐริ ักชุมชน และชุมชนกับ ชุมชน ในการออกบแบบการจัดการร่วร วมกันอย่าย ังเหมาะสม

ส่ง เสริมให้ มีที่ กมีรทำ หนดมาตรการการจัดการแหล่งน้ำ ที่ถูกดู คิดมาจากชุมชนโดยผู้ ใช้บ้ชั ระเบโยชนร์นั วร มกัน สนับสนุนบทบาทกลไกบริหริ ารจัดการน้ำ ทั้งในระดับชุมชนหมู่บ้าน บัน ต่า บล เครือรี ช่าชั ย โดยการเสริมริสร้า รังคักศักยภาพในการจัดการน้ำ ให้เกิดขึ้นช้ ภายใต้บทบาทของ ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน/ธุรกิจ ภาคประชาสังค์คม

สร้าร้งพื้นที่ก

ที่ลางในการจัดการน้ำ ร่วร มกัน โดยมุ่งมู พฒพี นาลุ่มลู่ น้ำ จ้งหวัดสตูลดู แบบ บูรณาการแผนงาน ทั้ง ระหว่งหน่วยงานรัฐรักับรัฐรั รัฐรักับประชาชน และ ประชาชนกับประชาชน

ทั้งนี้ การส่ง เสริมบทบาทกลไกเครือรีช่าชั ยการจัดการลุ่มลู่ น้ำ ให้เกิดขึ้นช้ ซึ่งซึ่งสามารถ เป็นกลไกความร่วร มมีอ มีของภาควิชาการภาคส่วล น ที่ที่ช้ชัชั ระเบโยชนรมีสมีวส่ นร่วร มบนพื้นที่ ฐานขององค์ความรู้ ช้อชั มูลดู ที่ดู ที่กดู ต้อง โปร่งร ใส เท่าเทียบม นอกจากนี้

นั้งยต้องเพิ่มพี

ประสิทธิ ธิภาพในการบริหริ ารจัดการฐานทรพีร ยากรธรรมชาติ ด้วยวิธีสนับสนุนและ เพิ่มพีบทบาทของประชาชน ภาค ประชาสังค์คมชุมชน และองค์กรท่งถัน ในการดูแล ล จัดสรรทรพีร ยากร และการพื้นที่ พูทพู รัพีร ยากร ยกระดับลู่ลู่ าร ปฏิบัตี ติการของหน่วยงาน ที่ล ี่สามารถแก้วิกฤตลิ่งล่แนวล้อม และระบบนิเวศคลองสตูล นได้ย่าย ่งยั้งยั้งยี่ สอดคล้อง กับภูมิดู ปีมี ปีญญาท่งถันและวิถีช ู ลี ชุมชน

สุขสุที่ 4 ท่องเทียบ

ที่วบนความงาม

ฐานระบบนิเวศอุทยานธรณีไฉลล

เครือรีช่าชั ยท่องเทียบ

ที่วโดยชุมชนจ้งหวัดสตูลดู

เครือรีช่าชั ยท่องเทียบโดยชุมชนจ้งหวัดสตูลดู ก่อเกิดขึ้นช้ด้วยการรวมตัวกันเพื่อที่ดูแล ล เพื่อที่ดูแล ลทรพีร ยากรและ อนุรัน กรีชัทรพีร ยากรทางทะเลสตูลดู ซึ่งซึ่งเป็นปี แหล่งทำ กินเลี้ยงชีพช้ ในนาม “ชมรมชาวประมงพื้นที่ บ้าบจ้งหวัดสตูลดู ” การช้บ้ชั เคลื่อนประเต็นการท่องเทียบ โดยชุมชนจ้งหวัดสตูลดู ผ่าน ภาระบวกรางานวิจัยเพื่อที่ท่งถันได้เริ่มรี ต้นที่ชุมชนบ้านบ้อบ บ่ เจ็ดลูก อำ เภอละงู จ้งหวัดสตูลดู ในปี 2549 ภายใต้กลุ่มลู่ จัดการท่องเทียบเชิงชินูรัน กรีชัโดย องค์กรชุมชนบ้านบ้อบ บ่ เจ็ดลูก ทำให้ชู้ ชุมชนสามารถจัดการและพื้นที่ พูทพู รัพีร ยากรที่เป็นปี ภู ช่าชัอู่น้ำ ของชุมชน วิถีชีวิตชาวประมงพื้นที่ บ้าบ ผ่าน น กิจกรรมท่องเทียบให้กั้ กับบุคคล ภายนอก ทำ ให้คน นในชุมชนมีคมี ญค ภาพชีวิตริเริ่มรี ดิขึ้นช้ รูปธรรมของชุมชนบ้านบ้อบ บ่ เจ็ดลูกดู ในปี 2550 เป็นปี ต้นมา การรวมตัวกันเป็นปี เครือรีช่าชั ยการท่องเทียบโดยชุมชนจ้งหวัดสตูลดู กว่า30 ชุมชน เชือชัมร้อร ัยเครือรีช่าชั ยช่าชัด้วยกันบนฐานแนวคิดการท่องเทียบโดยชุมชนที่ มีที่มี ติทางเดียวกัน และให้ชู้ ชุมชนได้จัดการท่องเทียบที่ไป ตอบบ่าบ้หมาย หรือริแนวคิดการ จัดการท่องเทียบโดยชุมชน 5 ช้อชั ดังนี้ 1)อนุรัน กรีชัและพื้นที่ พูทพู รัพีร ยากรธรรมชาติ 2) พื้นที่ พู ภูมิดู ปีมี ญชั ญา ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตริเริ่มรี เพื่อที่การสืบทอดจากรุ่นรุ่ สู่รุ่นรุ่ 3)สร้าร้งการเรียกรู้ ฝอยแพรส ร้า รังการแลกเปลี่ยนเรียกรู้ 4)สร้าร้งกลไกการช้บ้ชั เคลื่อนกลุ่มลู่ องค์กรในชุมชน ลู่ การเป็นปี ชุมชนจัดการตนเอง 5)การสร้าร้งรายได้ เสริมรี ให้กั้ กับคนในชุมชน รายที่มากกว่า ผลของการบริกรารการท่องเทียบ

ด้วยสถานการณ์เด่น ามกระแสของการท่องเที่ยวชุมชนยิ่งยัทำให้ ชุมชนมีคมี วามตื่นตัว มากขึ้นี้ รวมถึงสามารถสร้า รังรายได้อ่างย เป็นปี รูปธรรม แต่ในขณะที่เดียวกันการเร่งรี ริบรี เพื่อที่ ให้ด้ท อบประสงค์ของรายได้แถมองข้า้ข้มความเป็นปี ชุมชน ในหลายภูมิภาค ดินันนี้ เป็นปี ผล ทำให้ที่ที่ ทิศทางในการพัฒน์ นการท่องเทียวของชุมชนนั้นัน้ ลดน้อัน ยลงไปเรื่อย ๆ ด้วยปัจจัย ของความรูู้้รู้ ่องชุมชนเอง และที่สำ คัญคือองคร์ทที่ข้า้ข้มาหนนุ ช่วช ยที่ไมม่ ข้า้ใจในความ เป็นปี ท่องเทียวชุมชนหรือริทศ ทางการพัฒนา นที่ขาดความข้า้ใจและเปิดปิ ไจเรียนรูู้รู้วู้ร มก้น ในเชิงชีกลับก้น ยิ่งย้า ให้ชู้ท ชุมชนมีคมี วามอ่อนแอลงอ่าย ่งเห็นที่ ได้ขีดช้ การหนนุ เสริมริ ของ หน่วน ยงานที่มุ่งมู เน้นัน้ แค้ตามสนองนโยบายนั้นัน้ ทำให้เกิดการสูญสุ เสียสิี งบประมาณ อ่าย ่ง มหาศาล ชาวบ้านัน้แตกแยก และเสริมริ การลดทิ่งที่พาดตนเอง

ทั้งนี้เนื่องในส่วส นของการท่องเทียวโดยชุมชนจังหวัดสตูลดู เห็นที่ ปัญห ในในระดับโครง สร้ารงกั พกการบริหริ ารจัดการ การข้า้ถึงในระดับโลกในการพัฒน์ นาจังหวัด การข้า้ถึง งบประมาณ ยิ่งย้าห่ ังไกล ทำให้เกิดการแก้ปัญห ภา หรือริแนว ทางการพัฒนา นที่ถูถูก ที่ถูกถูก ทาง ตรงจุด เครือริข้า้ช ยท่องเทียวโดยชุมชนจังหวัดสตูลดู เสนอโครงการ พัฒน์ นาและยกระดับ มาตรฐานการท่องเทียวโดยชุมชนจังหวัดสตูลดู สู่อู่ ะดับสากล เพื่อที่ตอบใจทย สร้ารงฐาน พื้นท ที่เชิงชิร์กเครือริข้า้ช ยท่องเทียว โดยชุมชนจังหวัดสตูลดู เพื่อที่ ให้ให้เกิดกลไก และมาตรฐาน สากลรองรับ ารท่องเทียวระดับโลกในมิติมิ ดิ้อิตดลักษ์ณณ์ ชุมชน ท้องถิ่น และเพื่อที่ เสริมริ สร้ารงเศรษฐกิฐานรากท่องถิ่นชุมชนจังหวัดสตูลดู อ่าย ่งยั้งยั้ง

ข้อเสนอ

พัฒนากระดับมาตรฐานสมาชิกเครือข่ายท่องเทียวโดยชุมชน จังหวัดสตูล 7 อ้า าจ จำนวน 37 ชุมชน สู่อู่ ะดับสากลเพื่อรองรับ การท่องเทียวในประเทศ ะดับโลก

ผลักดันแผนปคติของหน่วน ยงาน ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเทียวให้ เกิดรูปแบบการหนนุเสริมการ ท่องเทียวโดยชุมชนโดยใช้ฐานทุน ชุมชนที่มี

สรุปที่ 5 สร้ารงการศีก

คิษาทางเลือก

เพื่อการเปลี่ย

ล้นแปลง

หลักการเหตุผล ล :

การข้า้ช เคลื่อนพื้นท ที่นวัตกรรมการศีกศีกษาจังหวัดสตูลดู เริ่มริ ต้นในปี 2562 เป็นปี ต้น มา โดยมุ่งมู วิเคราะห์ปหิ ะเด็นปัญห าทที่เป็นปี กับดกล้า คัญคยของหน่วน งรรังการศีกศีกษาในพื้นที่ ที่เป้าปหมายไมม่ ทั้ให้เกิดผลลัพท์ธร์ วมหลักการด้านการ จัดการศีกศีกษาที่มุ่งมู หวังให้ผู้ท ผู้เรียนเกิด ความเจริญริ อกงามด้านพัฒน์ นการและการเติบโตทางการเรียนรูู้ มีคมี วามพร้อร มก่อน การข้า้สู่อู่ ้วยรุ่นรู ้วยเรียนที่เหมาสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยแปลง โดยมุ่งมู พัฒน์ นานวัตกรรม แบบรว่วร มด้วยช่วช ยก้น (All for Education) ที่รว่วร มก้า หนดแผนปฏิบัติบ ติการเชิงชิร์ก ที่เปิดปิ โอกาสเชื่อมโยงผู้มู ूसมีว ่นเกี่ยวข้อง ึงกับการศีก ศีกษาในทุกท ะดับมาหนนุ เสริมริ เติมเต็ม และ มีสมีว ่น รว่วร มศีกศีกษารูปแบบนวัตกรรมการด้านการศีกศีกษาที่ก้า หนดโดยคนสตูลดู เพื่อที่คนสตูลดู ผ่าม นคระบวนการพัฒนา นากลไกกลางระดับพื้นท ที่โรงเรียน ครอบคร้วร และชุมชนรอบ ังโรงเรียน จนถึงระดับ

สุขสุที่ 6 เคารพลิต

สิทธิกลุ่มลู่ชาติพัน

พัธุ์

คนต้องเท่ากัน ไร่คร้ววมเหลื่อมล้ำ

แนวทางการเชื่อมโยงแผนพัฒนาฯ นาจังหวัดสตูลดู เพื่อที่เข้าช้ถึงพัธุ์ ยากรของรัฐริ และลดความเหลื่อมล้ำ

เป้าหมาย

ต้องการจำ ทำ แผนหรือริ โครงการพัฒนาฯ นาที่สอดคล้องกับศักยภาพและเป็นปี ไปตาม ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ให้มีที่ ากที่สุด ที่จะนำ ไปสู่สู่ การแก้ไขปัญปี หปาก ท้องและคุณค ภาพิชีวิตที่ดีขึ้นช้ของประชาชน

ต้องการสร้างกระบวนการเรียนรู้ใ้รู้ในการจัดทำ แผน/โครงการเพื่อที่ เสนอให้กั กับหน่วน ย งานระดับท้องถิ่น(อบต.) และระดับจังหวัด รวมถึงการสร้างใจความเข้าใจถึงโอกาส และข้อ ข้ จำ กัดในการดำ เนินนี้ ดังกล่าว

ลดข้อ ข้ ข้างระหว่างภาครัฐริและภาคประชาชน ผ่าน การปฏิบัติบิ ตการเพื่อที่ ทำให้มีที่ กมีาร เข้าช้ถึงแผนพัฒนาฯ นาของระบบราชการ และหวังว่าจะเกิดการทำ งานร่วร มกันเพื่อที่ สร้างการจิดทำ และขับช้ เคลื่อนแผนแบบมีสมีวส์ นร่วร มอย่ายงแท้จริงริ

ข้อ ข้ เสนอเพื่อที่พัฒนาฯ นาศักยภาพการจิดทำ แผนพัฒนาฯ นภาคประชาชน

จัดเวที่อบรมเชิงชิปฏิบัติบิ ตการในการจิดทำ แผนพัฒนาฯ นาจังหวัด โดยความร่วร มมีมีที่ ระหว่างสมัชม ชี ษาคณสตูลดู และสำ นัคนั งานจังหวัด เพื่อที่สร้างการเรียนรู้ใ้รู้ในการพัฒนาฯ น แผนงานที่มีคมี ญค ภาพิ

พัฒนาฯ นกลไกการประสานงานเพื่อที่ ให้มีที่ กมีารเชื่อมโยงแผนระหว่างภาคประชาสังคัม กับหน่วน ยงานราชการในพื้นที่ เพื่อที่สร้างรูปธรรม “หน่วน ส่วส นการพัฒนาฯ นา” ให้เห็นปีนปี ที่ ประจักษ์

ออกแบบการทำ งานร่วร มกันระหว่างภาคประชาสังคัม (สมัชม ชี ษาคณสตูลดู) กับหน่วน ยงานรัฐริส่วส นภูมิภู ภูมิ าค และกับองค์กรปกครองส่วส นท้องถิ่น เพื่อที่ ให้เห็นปีนปี กลไกที่สามารถ ทำ งานร่วร มกันได้ในระยะยาวและมีคมี วมเป็นปีทางการมากขึ้นช้ โนลักษณะของคณช กรรมการร่วร มรัฐริกับภาคประชาสังคัม

สุขสุที่ 7 สร้างสรรค์งานคิล

คิลปี

สานสังคัมพหุวิหุวัฒนธรรม

เคริริช่าข่ ยคิลคิลปีนเพื่อที่สังคัมและสังคัมแนวล่อมจิงวัตสตูลดู

เครือข่ายฯ ศิลปินปิ เพื่อที่สังคมและสิ่งดี แวดล้อมเกิดขึ้นนี้ เมื่อมีประมาณปี 2557 จากการทำ กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ อนุรักษ์ อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งดีแวดล้อม โดยการรวมตัวกันของ ศิลปินปิ แขนงต่าง ๆ หลากหลายสาขา ประกอบด้วยศิลปินปิ พื้นที่ บ้าน กวี ดนตรี วาดรูป เป็นปี ศูนย์ อนุรักษ์ วมศิลปินปิ แขนงต่าง ที่หลากหลายในพื้นที่ ที่จังหวัดสตูล โดยการทำ งานด้าน ศิลปะสนับ สนุน ขบวนการ ภาควิ เครือข่ายฯ ย่างย่ำ มาอย่าง ่งต่อเนื่องนี้ ึ่งในพื้นที่ ที่จังหวัด สตูล และอีกหลายเครือข่ายฯ ยในพื้นที่ ที่จังหวัดใกล้เคียง รวบรวมถึงหน่วน ยงานราชการ

ที่ผ่ามี นามมีกิจกรรมหลากหลายด้านเช่น การสนับ สนุน ให้มี วมงดนตรีที่ พื้นที่ บ้าน การ ผลักดันให้มี ก มีกิจกรรมด้านสิ่งดี วดล้อม การอนุรักษ์ อนุรักษ์ ป่าแม่ น้ำ น้ำและทะเล ป่าปาย ชายเลน เข้าย รวบรวมกิจกรรมอนุรักษ์ อนุรักษ์ของเครือข่ายฯ ยต่าง ๆ ทั้งในและพื้นที่ ที่จังหวัดใกล้เคียง การแต่งเพลง เพื่อที่สนับ สนุน กิจกรรมการเจริญรู้ให้ที่ กับนัก เรียน บทกวี ด้านการอนุรักษ์ อนุรักษ์ การแสดงภาพ วาด การจัดทำ งานศิลปะสนับ สนุน เครือข่ายฯ ยต่าง ๆ รวบรวมแสดงงานศิลปะกับ กิจกรรม ของหน่วน ยงานราชการอย่าง ่งมา เสมอตลอดมา

สิ่งดีที่

ที่ยากทำ

เพื่อที่ ให้เกิดความหลากหลายของกิจกรรมในพื้นที่ ที่จังหวัดสตูล เครือข่ายฯ ศิลปินปิ และสิ่งดี แวดล้อมจะร่ว มสร้างสรรผลงานด้านศิลปะให้ที่ กับเครือข่ายฯ ยองค์กรชุมชน การศึกษา สิ่งดี แวดล้อม การท่องเที่ยว โดยใช้ขันศิลปะ ดนตรี กวี ศิลปะพื้นที่ บ้าน ภาพวาด ฯลฯ เพื่อที่ ให้ที่ กิจกรรมศิลปะในพื้นที่ ที่จังหวัดสตูล มีกิจกรรมทางด้านศิลปะที่ หลากหลายมากยิ่งขึ้น

ข้อดี เสนอ

สนับ สนุน ส่ง เสริม ให้มี ที่มีการเวิร์ค ชอบศิลปะแขนงต่าง ให้ที่ กับนัก เรียน นักศึกษารวม ถึงเยาวชนใน พื้นที่ ที่จังหวัดสตูล

สนับ สนุน ให้มี ที่ พื้นที่ ที่การแสดงออกของศิลปินปิ คนรุ่นใหม่ในพื้นที่ ที่จังหวัดสตูล ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

สนับ สนุน และเปิด พื้นที่ ที่กลางในการสนับ สนุน การทำ งาน การจัดกิจกรรมทางด้าน ศิลปะแขนงต่าง ๆ ในโดย การสนับ สนุน การทำ งาน พื้นที่ ที่การแสดง เพื่อที่สร้างอัต ลักษณ์สำ ณ ่งคมพหุวิ วัฒนธรรมสตูล ผ่า นงานศิลปะ แขนงต่าง ๆ

สุขสุที่ 8 เข้าถึงระบบสุขสุภาพ สุขสุภาวะ และการ บริโรภคที่ปที่ลอดภัย

สถานการณ์ผู้สุผู้ งสุอายุจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีผู้ สุ ผู้ งอายุจำ นวนทั้งสิ้น 39,467 คน คิดเป็นปี ร้อย ยละ 14.85 ของ ประชากรทั้งหมด เป็นปี ชาย 17,835 คน (ร้อย ยละ45.19) หญิงจำ นวน 21,632 (ร้อย ยละ 54.81) อำเภอที่มีอัม อัตราส่วน ของผู้สุ ผู้ งอายุมากที่สุด เมื่อมี เทียบกับประชากรทั้งหมด คือ อำเภอละงู ร้อย ยละ 15.54 รองลงมาคือ อำเภอเมือมี งสตูล ร้อย ยละ 15.45 น้อย ยที่สุด คือ อำเภอเมะนัง ร้อย ยละ 12.46 ผู้สุ ผู้ งอายุที่ผ่า นการประเมิน ศักยภาพตามความสามารถใน การประกอบกิจวัตรประจำ วัน (ADL) จำ นวนทั้งหมด 28,104 คน จากจำ นวนผู้สุสูงอายุ

ทั้งหมด 39,467 คน คิดเป็นปี (ร้อย ยละ 71.21) จำ แนกเป็นปี กลุ่มที่ 1 (ช่วง ยเหลือตัวเองได้ และ/หรือ ช่วง ยเหลือผู้สุอื่น

ชุมชน และสังคมได้) ร้อย ยล 97.4 สูงสุดสุด ที่ อำ เกอละงู (ร้อย ยล 99.5) นอน ยที่สุดอำ เกอเมือมี งตลลล (ร้อย ยล 94.0) กลุ่มที่ 2 (ชาว ยเหลือตัวเองและดูแล ตตนเองได้บ้าง) ร้อย ยล 2 สูงที่สุดอำ เกอเมือมีง (ร้อย ยล 5.5) นอน ยที่สุด อำ เกอละงู (ร้อย ยล 0.4) กลุ่มที่ 3 (ชาว ยเหลือตัวเองไม่ ด้) ร้อย ยล 0.6 สูงที่สุด อำ เกอเมือมี งตลลล และ อำ เกอท่าแพ (ร้อย ยล 0.8) นอน ยที่สุดอำ เกอละงู (ร้อย ยล 0.2) เพื่อที่พร้อร มริบริ การ เปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพ ด้านสังคม การคุ้มครอง ครอบดูแล ลผู้สูงอายุ การจัดสวัสดิการให้สั ทามารถเข้าถึงบริการที่จำ เป็นที่ ขึ้น ขึ้น พื้น ฐานในการดำ รงชีวิต ตลอด

จนการสร้าร้งหลักประกันทางสังคมโดยเฉพาะการสงส เสริมิ คุณค ภาพชีวิตที่ดีเพื่อที่สร้าร้ง ความมันม คงให้กั กับผู้สู ผู้ งอายุอย่าง ทั่วถึง เพื่อที่ลดผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมที่ จะเกิดขึ้น (กรมกิจการผู้สู ผู้ งอายุ, 2558)

จึงมีมติดังต่อไปนี้

ผลักดันให้กั องทุน หลักประกันสุขภาพตำ บลทุกท แ่งท และหน่วน ยงานที่เกี่ยวข้อง ัง สนบน สนุน การดำ เนินน กิจกรรม 3 ก (คณะกรรมการการดำ เนินน กิจกรรมผู้สู ผู้ งอายุ การ จัดกิจกรรม มีมืองทุน ในการจัดกิจกรรม) ของผู้สู ผู้ งอายุและกองทุน LTC อย่าง ด้ ต่อ เนื่อนี ง เป็นปี รูปรธรรมและครอบคลุมทุกท พื้นที่ ที่ในจังหวัดสตลล (เขตผล ลเนื่อนี ง จากกองทุน

LTC มีมีมี กท ตำ บลแต่ขาดการชบช เคลื่อนท ให้ผู้สู ผู้ งอายุในพื้นที่ ที่ขาดโอกาสในการบริบริ บริการ)

ผลักดันให้ท ่นวน ยงานของรัฐ ร่วร มกับศาสนสถาน หน่วน ยบริการสุขภาพ และกลุ่มลู่ องค์กรด้านสุขภาพในชุมชนมีก มีารระดมทรัพ ยากรที่มีมีมีอยู่ นชุมชน เพื่อที่ดูแล ล สุขภาพผู้สู ผู้ งอายุ ตลอดจนสร้าร้งองค์ความรูด้ร ด้านสุขภาพ ภาพผ่าน เครือรึ ังมีมีมีมีมี มี สุขภาพพื้นที่ ที่ ธรรมบุญญ สุขส ภาพพื้นที่ ที่ รวมถึงให้มีท รมิ าสาสคม ารบริบริ ลทองถัน และ CGเพิ่มที่ ขึ้นขึ้ตามสัคส์ส นของประชากรในแต่ละพื้นที่ ที่ (เขตผล ล ต้องการนำ ทรริ ยากร ในชุมชน เช่นช ทรริ ยากร บุคคล สถานท องค์กรความรู มาบูรณาการเพื่อที่ ให้เกิด ประโยชนเ็นการดูแล ลผู้สู ผู้ งอายุอย่าง ทั่วถึง)

ผลักดันให้ท ังการปกครองส่วน ้นองถันด้งบประมาณรายจ่ายประจำปี อุดหนุน ให้ กองทุน สวัสดิการชุมชนทุกท ตำ บล เพื่อที่ดูแล ลสวัสดิการผู้สูสูงอายุที่เป็นปี สมาชิกกองทุน และให้สั ทรมจัน ังหวัดผลักดันให้ทเกิดสหกรณ์ วมทรริ ย ย์มี ลสหกรณ์บณ ริกราร ใน ระดับจังหวัดเพื่อที่ดูแล ลผู้สู ผู้ งอายุระยะยาว (เขตผล ล ต้องการให้ท ์องถันด้ง ขอบัญบ ัญติญ ติ งบประมาณรายจ่ายประจำปี ปี)

ผลักดันให้ท ังการบริบริ ารส่วน ้นจังหวัด สถาบัน พัฒน ำองค์กรชุมชน (องค์กร มหชน) (พอช.) พัฒน ำสังคมและความมันม คงของมนุน ย์จย ังหวัดสตลล (พมจ.) และ สำ นกน งานทรริ ยากรธรรมชาติและสังสิ แวดลอมจังหวัด (ทสจ.) คลังจังหวัด ธนาคร เพื่อที่การเกษตรและสหกรณ์กม ารเกษตร (ธกส) เกษตรจังหวัด และปศุสค ด้ล ังจังหวัด สงส เสริมิ มงมู เน้นน เรือรึ ังการอมทที่หลากหลายรูปแบบ สงส เสริมิ อาชีพิ การผลิต การ ตลาดและรายได้ตลอดจนพัฒน ำ คักคยภาพให้แ้ กผู้สู ผู้ งอายุ (เขตผล ล เพื่อที่สร้าร้งความ มันม คงทางด้านการเงินและสร้าร้งความสจจากการใช้ช่วลาวง ของผู้สูสูงอายุ)

ผลักดันให้สั ทารณสุขจังหวัดจัดท ำ แผนงานระบบอาหารสุขภาพของจังหวัดสตลล สงส เสริมิ และสนบน สนุน ให้ เกิดกลไกในการดำ เนินน งานชบช เคลื่อนระบบอาหาร สุขภาพแก่ผู้สู ผู้ งอายุในทุกท กลุ่มอาชีพิ ตลอดจนสนบน สนุน ให้เกิดกองทุน บำ นาญสิ เขียวเพื่อที่ผู้สู ผู้ งย (เขตผล ล เพื่อที่ ให้เกิดความมันม คงทางด้านสังสิแวดลอมและสังสค) ผลักดันให้ท ังการปกครองส่วน ้นองถัน พัฒน ำสังคมและความมันม คงของมนุน ย์ สงส เสริมิ การดูแล ลสุขภาพ และหนุน เสริมิ ให้ผู้สู ผู้ งอายุได้เรียนรู้รึ ังละเข้าช้ถึงเทคโนโลยี สารสนเทศที่เหมาะสมและจำ เป็นปี สงส เสริมิ วิด กรมการดูแล ลผู้สูสูงอายุใหม่ำม ใน ระดับพื้นที่ ที่ เช่นช การสร้าร้งแอฟลคชันช้ สมค สุขภาพ (เขตผล ล เพื่อที่ ให้ผู้สู ผู้ งอายุรู้รึ ังท ำ ทนและเข้าช้ถึงสื่อเทคโนโลยี)

สุขสที่ 9 ตื่นรู้ เตรีย

ริมพร้อร้ม ปองกัน

ภัยพิบัติ ติและร่วร่วมจัดการสิ่งสิ่งแวดล้อม

นโยบายสาธารณะว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติ ติ โดยชุมชน จังหวัดสตูล

หลักการสำคัญ

ตามที่ทางรัฐบาลได้มีกรำทำ หนดยุทธศาสตร์ชรั าดิ 2560 – 2579 ซึ่งซึ่งจะต้องไป สู่สู่ การปฏิบัติ ติเพื่อที่ ให้ป้ ะเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีคมี วามน่มั คง มั่งมั่งคั่ง ยั่งยืนยี่ เป็นปี ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒน์ นาคามหลักปรัชรี ญาของเศรษฐกิจพอ เพียที่ ง” เพื่อที่ความสุขของคนไทยทุกๆ คน โดยมีมีคมีเมื่ป้าป้ หมายการพัฒน์ นาคาประเทศ คือ “ประเทศชาติมีน่มั คง ประชาชนมีคมี วามสุข เศรษฐกิจพัฒน์ นาคาย่ำ ต่อเนื่องี ง สัจคมีเป็นปี ธรรม ฐานพรี ายการ ธรรมชาตียั่งยืนยี่ ” โดยยกระดับคักยภาพของประเทศในหลาก หลายมิติ ติ พัฒน์ นาคาในทุกๆ มิติ ติและในทุกๆ ช่วชั ่วย ให้เป็นปี คนดี เก่ง และมีคมี ุณค ภาพ สร้ง ้อกาสและความเสมอภาคทางสังคมี สร้ง ้อการเติบโตบนคณค ภาพชีวิตที่ เป็นปี มีมิติ รกัปลิงลึ

แวดล้อม และมีคมี าดรัฐร้อของประชาชนเพื่อที่ประชาชนและประโยชน์สนั วส นรวม ซึ่งชี่ โครงการหนึ่งนี้คาคา บลหนึ่งนี้คณค ยัจยี่ จัดการภัยพิบัติ ติ ติ จังหวัดสตูล จะมมีคมี วามสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชรั าดิ 20 ปี ทั้งหมด 4 ด้า น จากยุทธศาสตร์ชรั าดิ ทั้งหมด 6 ด้า น ดังนี้ ยุทธศาสตร์ชรั าดิ ด้า นการสร้ง ้อความสามารถในการแข่งชั ขันชั

ยุทธศาสตร์ชรั าดิ ด้า นการพัฒน์ นาคาและเสริม สร้ง ้อคักยภาพพรี ายการมนุชน ยี่ ยุทธศาสตร์ชรั าดิ ด้า นการสร้ง ้อโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมี ยุทธศาสตร์ชรั าดิ ด้า นการสร้ง ้อการเติบโตบนคณค ภาพชีวิตที่ เป็นปี มีมิติ รต่อสิ่งสิ่งแวดล้อม

จากนโยบายของรัฐบาลดังกล่าวแล้วชั ำชั ดัน ได้สอดคล้องกับแนวทางแผนพัฒน์ นาคา เศรษฐกิจและสังคมีแห่งชั ชาติ ฉบับปี ที่ 13 “พลิกโฉมประเทศไทยสู่สู่ สัจคมีก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้ง ้อมุดม คาคาย่ำ ยั่งยืนยี่ ” ซึ่งชี่จัดทำ โดยสาคัน งานสภาพพัฒน์ นาคาการเศรษฐกิจและสังคมี แห่งชั ชาติ ซึ่งชี่โครงการหนึ่งนี้คาคา บลหนึ่งนี้คณค ยัจยี่ จัดการภัยพิบัติ ติ ติ จังหวัดสตูล จะมมีคมี วามสอดคล้องกับ แผนกลยุทธ์ ร้ ายมุดม หมายของ (ร่ว ง)แผนพัฒน์ นาคาเศรษฐกิจและสังคมี แห่งชั ชาติ ฉบับปี ที่ 13 ดังนี้

มุดม หมายที่ 9 ไทยมีคมี วามยากจนชั ำชั ร่น รุดลง และคนไทยทุกๆ คนมีคมี วามคู้คู้ ครอบ ทางสังคมีที่เพียที่ ิงพอเหมาะสม

ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิ อากาศ

ไทยมีคมีกรำ ลังคนสมรรถนสูง มั่งมั่ง เรียรูร้อ ร้อย ย่ำ ต่อเนื่องี ง ตอบโจทยั อย รพัฒน์ นาคาแห่งชั ชาติ จากนโยบายของทางรัฐบาล และแผนพัฒน์ นาคาเศรษฐกิจและสังคมีแห่งชั ชาติ ฉบับปี ที่ 13 ได้น้า ไปสู่สู่ กรำ หนดเป้าป้ หมายการพัฒน์ นาคาจังหวัดสตูล คือ “ เมื่มี ึ่งทอ ึ่งเทียวเชิงชินนิเวศ อุทยานธรณีนิเวศ เศรษฐกิจมีน่มั คง สัจคมีนานั อยู่สู่ ุณค ดีสุข ยั่งยืนยี่ ประตุสู่สู่ ุณค เอเชียชั ัน ”

2. สภาพปัญหาด้านภัยพิบัติ ติ ติจังหวัดสตูล

ด้วยจังหวัดสตูล ซึ่งชี่มีพื้นที่ ตั้งคัดมีฝั่งทะเลอันดามัน มีชี่มี ายฝั่งทะเลยาวประมาณ 144.8 กิโลเมตร จึงทำ ให้พื้นที่ พื้นที่ ที่จังหวัดสตูล ได้รับ ร้ออิทธิ ลจากลมมรสุม ตะวันออกเฉียงี งเหนือนี้ที่ พัดปะประเทศไทยและอ่าวไทยและลมมรสุม ตะวันคเฉียงี งใต้จากมหาสมุทร รินเดีย ด้วย ลักษณะที่ตั้งแบบนี้ ทำ ให้จังหวัดสตูล ทั้งพื้นที่ ที่ชายฝั่งและพื้นที่ ที่เกาะต่างๆ เช่นชั เกาะอา ดัง เกาะหลีเปะปี่ จะต้องเผชิญชั ภัยพิบัติ ติ ติที่สำคัญคือ าวตภัย สิ้นสี าม อุทกภัย และการกัค เศษชายฝั่งเป็นปี ดัน และเมื่อมีพิจพารณาพื้นที่ ที่บนบก จังหวัดสตูล จะมมีที่อกเขาพรี าดิ และสันกาลาศรีเรปีนปี เส้นกันอาณาเขตระหว่างจังหวัดสตูล กับจังหวัดอื่นฯ และประเทศ มาเลเซียชั โดยมีลักษณะเป็นปี พื้นที่ ที่เนินชั เขาสลักกับภูเขาสูง ด้า นพื้นที่ ที่ทางทิศเหนือนี้และ ทิศตะวันออกของจังหวัดสตูล ซึ่งชี่พื้นที่ ที่จะค้อย ำ ลาดเอียงลงสู่สู่ ะลาด้า นตะวันตกและ ทิศใต้มีพื้นที่ ที่ราบแคบๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล นอกจากนั้น จังหวัดสตูล เป็นปี จังหวัดที่มี ล้า น้า สายสั้นๆ ไหลผ่าน ชัซึ่งชี่เกิดจากภูเขาโดยรอบพื้นที่ ที่ทางตอนเหนือนี้ และทิศตะวัน ออกของจังหวัด สภาพทางภูมิ ุณค าสตรร์ บบปี จะส่งล ผลให้ชี่เกิดภัยพิบัติ ติ ติ ดังนี้ ภัยพิบัติ ติ ติด้า น การชะล้งพังทลายของดินและน้า ป่าป ไหลหลาก เนื่องี ึ่งจากจะมีน้ามี น้าจากด้นน้า ลงมาจนเกิดน้า ล้นตลิ่งใน ประกอบกับล้า น้า สาขาซึ่งมีคมี วามลาดชันชั สูงและน้านั ดัดของล้า น้า

จัดทำ แผนขององค์การปกครองส่วน หน้ท้องถิ่นและการบริหาร าร ราชการส่วน ภูมิภาค (จังหวัด) ทั้งในมิติมิติ ดิด้านการบริหาร าร งาน การจัดทำ แผนงาน การขับเคลื่อน และติดตามประเมินมี ผลอย่าง ังมีมีระบวนการ จะนำ ไปสู่คู่ คู่ วามเข้มแข็ง แข็งช้ ขององค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วน หน้ท้องถิ่น และส่วน ราชการโดยรวมได้ ซึ่งช้ กระบวนกรเหล่านี้สนี้ ามารถทำให้ เกิดความเข้มแข็ง ช้ของชุมชนและท้องถิ่นในภาพรวม อย่ง ังมีมี ระสิทธิทธิ าท ทั้งยังยั้งเพิ่มช้ ความสามารถในการให้บห้ ธิกราร สาธารณะอย่ง ัง ครอบคลุมทั่วถึง การใช้ห้ช้ สิทธิธรรมาภิบาลในการบริหาร ารงานขององค์การบริหาร ารส่วน หน้ ตำบลตามแนวทางดัง กล่าวจะเป็นปี ประโยชน์ตน้ ต่อองค์การบริหาร ารส่วน หน้ตำบลโดยตรง และ จะเป็นปี การสร้าสร้างความซัดช้ เจนของแนวคิด “ท้องถิ่น ก้าวหน้า” อันจะนำ ไปสู่คู่ คู่ ารเป็นปี หน่วน ุงานปกครองท้องถิ่นยุคใหม่ เพื่อช้ ให้เกิดการแผ่ขยายสู่คู่ คู่ ท้องถิ่นในวงกว้าง มากขึ้นช้ ทั้งยังยั้งเป็นปี การสร้าความโปร่งใสและเปิดปี โอกาสให้บห้ ระชาชนมีสมีวส้ นร่วร่วม าคิด ร่วร่วม ากไข ปัญหาต่าง ๆ อย่ง ังสร้าสรรค์ เพื่อช้ประโยชน์ชน้ องท้องถิ่นอย่ง ังยังยั้งยืนยั อันเป็นปี รากฐาน ของสังคมประชาธิปไตย

เครือข่าย ชุมชน ชุม ชวนคนตลอด ุพยายามสร้ารูปแบบในการสร้าแนวทางการเชื่อมโยง พลังเครือข่าย ขององค์กรชุมชน กับองค์กรปกครองส่วน หน้ท้องถิ่น และกับราชการส่วน หน้จังหวัด ในช่วง ังเวลาที่ผ่านมา นมา ถือเป็นปี การเริ่มริ ต้นที่ตองการสร้าการ เปลี่ยนแปลงใหม่ไม่ ้เห็นที่เห็น ภาพของความก้าวหน้าของกระบวนการจัดทำ แผนงานแบบเดิม ที่หวังว่าจะนำ ไปสู่ การเปิดปี พื้นที่ ที่กลางในการเชื่อมโยงพลังระหว่างขบวนองค์กรชุมชน ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ภาคราชการ และส่วน หน้ท้องถิ่น เพื่อ ีการสร้าสรรค์แผนงานพัฒนา ที่ มีสมีวส้ นร่วร่วม และและมีคมี ุณ ุภาพ ที่จะสามารถตอบสนององความต้องการของชุมชนได้ อย่ง ังแท้จริง ึงหวังว่ากระบวนการดังกล่าวนี้จะนำ ไปสู่คู่ คู่ ารลดช่อง ังว่างระหว่างภาคส่วน หน้ต่าง โดยเฉพาะระหว่างองค์กร ชุมชนกับองค์การบริหาร ารส่วน หน้ท้องถิ่นต่างๆ ด้วยการสร้าง ระบบและกลไกการขับเคลื่อนพื้นที่ ุรูปธรรม ที่จะทำให้เกิดภาพ “ท้องถิ่นก้าวหน้า” ตามความหมายที่กล่าวไว้เบื้อง ังต้น ทั้งยังยั้งเชื่อช้ ว่าจะทำให้ าวคิการมีสมีวส้ นร่วร่วม มีที่กา หนด ไว้ในตัว ชีวีชีวีวัดการพัฒนา ที่ยังยั้งยืนยั ของสหประชาชาติ ยุทธศาสตร์ช้ าวคิ และแผนพัฒนา เศรษฐกิจแห่งช้ ชาติฉบับปี ที่ 13 ถูกคู่ คู่ ับช้ เคลื่อนอย่ง ังมีมีระบวนกรมากขึ้นช้

เป้าหมาย

ต้องการให้เกิดแผนงานหรือริ โครงการพัฒนา ที่สอดคล้องกับศักดิ์ภาพและเป็นปี ไป ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ที่ให้บห้ ากที่สุดคู่ คู่ ที่จะนำ ไปสู่คู่ คู่ ารแก้ไขปัญห้ าก ปากท้องและคณ ุณ ุภาพชีวีชีวีวัดที่ดีขึ้นช้ของประชาชน

ต้องการสร้ากระบวนการเรียนรู้ในการจัดทำ แผน/โครงการเพื่อช้ เสนอให้บห้ ักกับหน่วน ุ ย งานระดับท้องถิ่น(อบต./เทศบาล) และระดับจังหวัด รวมถึงการสร้าสร้างความเข้าใจ ถึงโอกาสและข้อ ังจำกัดในการดา เนินปี ดังกล่าว

ลดช่อง ังว่างระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน ผ่าน ุการปฏิบัติบห้ ติการเพื่อช้ ักให้บห้ ักมีการ เข้าช้ถึงแผนพัฒนา ของระบบราชการ และหวังว่าจะเกิดการทา งานร่วร่วม ังกันเพื่อช้ สร้าการจั้ดทา และขับเคลื่อนแบบมีสมีวส้ นร่วร่วม อย่ง ังแท้จริง

การบริหาร ารจัดการงบประมาณในการพัฒนา ุจังหวัดและท้องถิ่นมีคมี ุณ ุภาพ และมี ระสิทธิทธิ าทในการขับเคลื่อน มากขึ้นช้

ข้อ ัง เสนอ

จัดเวทีอบรมเชิงปฏิบัติบห้ ติการในการจัดทำ แผนพัฒนา ุจังหวัด โดยความร่วร่วม มีมีมี ระหว่างภาคประชาชน ภาคประชาสังคม องค์กรชุมชน และภาคีพัฒนา ุนาต่างๆ กับ ุหน่วน ุ ยงานระดับจังหวัด และองค์กรปกครองส่วน หน้ท้องถิ่น เพื่อช้สร้า ังการการเรียนรู้ ัง การพัฒนา แผนงานที่มีคมี ุณ ุภาพ

พัฒนา กลไกการประสานงานเพื่อช้ ให้บห้ ักมีการเชื่อมโยงแผนระหว่างภาคประชาสังคม กับหน่วน ุ ยงานราชการในพื้นที่ เพื่อช้สร้ารูปแบบ “หน้ ุ ส่วน ุการพัฒนา ุนา” ให้เป็นปี ที่ ประจักษ์

ออกแบบการทำงานร่วมกันระหว่างภาคประชาสังคม (สมัชชาฯ ช่างคนสุดท้าย) กับหน่วยงาน ราชการรัฐสวัสดิการ นวัตกรรม ภูมิภาค และ
กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นปี กลไกที่สามารถ ทำงานร่วมกันได้ในระยะยาวและมีคืบหน้าความเป็นปี
ทางการมากขึ้นขึ้นขึ้น ในลักษณะของคณะ กรรมการร่วม มีรัฐกับภาคประชาสังคม

ผู้ว่าราชการจังหวัด ต้องให้ค้ำ ความสำเร็จ สำคัญกับกระบวนการจัดทำ แผนพัฒนาฯ จังหวัด ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
2562 ว่าด้วยเรื่อง ีการจัดทำ แผนแบบมีสี่มิติ น ร่วม ม เพื่อให้ ำจัดสรรงบประมาณพัฒนาฯ จังหวัดมีคุณภาพ

